

ੴ

ஆனந்த்சாஹிப்

ஆன்மீகத்தை நோக்கிய பயணம்
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

குறியீட்டு

1. ஆனந்த் சாஹிப் குட்கா ----- 1
2. அர்தாஸ் ----- 25
3. பயணத்திற்கான தத்துவம் ----- 30
4. தலைப்பாகையின் முக்கியத்துவம் ----- 33
5. பெண்களின் பங்கு ----- 38
6. பணிவு உங்கள் பயணத்தின் முக்கிய சாராம்சம் -- 41

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ

ਰਾਮਕਾਲੀ ਮஹਾਲਾ 3 ਆਨਨ੍ਹਤੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਤ੍ਰਿਕ੍ਕ੍ਰ ਪਿਰਸਾਤ੍ਰਿ

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥

ਭੈ ਏਨ ਠਾਯੇ! ਨਾਨ ਸਤ੍ਰੁਕ੍ਰੁਵੈਕ ਕਠਨੁਪਿਢਿਠਤ੍ਰੁਠਾ, ਏਨ ਮਨਠਿਲ ਮਕਿਠ੍ਰੁਸ੍ਰਿਠਿਕ੍ਰੁਕ੍ਰਿਠੁ.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥

ਨਾਨ ਇਠ੍ਰੁਕ੍ਰੁਠਾਕਵੈ ਸਤ੍ਰੁਕ੍ਰੁਵੈ ਅਠਨੁਠੇਨ, ਅਠਨਾਲ ਏਨ ਮਨਠਿਲ ਮਕਿਠ੍ਰੁਸ੍ਰਿ ਏਠ੍ਰੁਠੁ.

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥

ਵਿਲੈਮਠਿਪ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਇਸੈਕ੍ਰੁਕ੍ਰੁਵਿਕਠ੍ਰੁ, ਠੇਵਠੈਕਠ੍ਰੁ ਕ੍ਰੁਠੁਮਪਠੁਠਨ ਰਠੁਠਿਨਕਠ੍ਰੁਕਪ ਪਾਠਲੈਪ ਪਾਠ ਵਨੁਠਿਕ੍ਰੁਕ੍ਰਿਠਾਰਕਠ੍ਰੁ.

ਸਬਦੇ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥

ਪਰਮਾਠਮਾਵੈ ਮਨਠੁਠਿਲ ਨਿਲੈਨਿਠੁਠੁਠਿਠ ਅਨੈਵਰੁਮ, ਅਵਰੁਠੈਠ ਠੁਠਿਠਿਨ ਵਾਰਠੁਠੈਕਠ੍ਰੁਕਪ ਪਾਠੁਕ੍ਰਿਠਾਰਕਠ੍ਰੁ.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਤ੍ਰੁਕ੍ਰੁਵੈਕ ਕਠਨੁਪਿਢਿਠ ਪਿਰੁਕੁ, ਮਨਠਿਲ ਆਨਨੁਠਮ ਏਠ੍ਰੁਠੁ ਏਨਕ੍ਰਿਠਾਰ.

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਭੈ ਏਨ ਮਨਮੈ! ਨੀਂਕਠ੍ਰੁ ਏਪੁਪਾਠੁਠੁਮ ਠੇਠ੍ਰੁਕਠੁਠਿਲ ਮੁਠੁਕਿ ਇਰੁਕ੍ਰੁਕੁਠੁਮ

ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥

ਮਨਮੈ! ਨੀਂਕਠ੍ਰੁ ਕਠਵੁਠਿਠਮ ਮੁਠੁਕਿ ਇਰੁਠੁਠਾਲ, ਅਵਰੁ ਠਕਠ੍ਰੁ ਏਲੁਲਾ ਠੁਕ੍ਰੁਕਠ੍ਰੁਕਠੁਠੁਮ ਮਹਨੁਠੁਵਿਠੁਵਾਰ.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥

ਅਵਰੁ ਤੋਦਾਰੁਨ੍ਹੁ ਏਕੁਆਕੁ ਆਤਰਵਲੀਪਪਾਰੁ ਮਹੁਰੁਮੁ ਏਕੁਗੁ
ਏਲਲਾ ਪਣੀਕਲੇਏਏਮੁ ਸੇਏਵਾਰੁ.

ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਕੀਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥

ਅਨੇਨਠੁਠੇਏਏਮੁ ਨੀਰੇਵੇਰੁਰੁ ਵਲਲ ਇਰੇਵਨੇ ਏਨੁ
ਮਹੁਕੁਕੀਰੁਰੁਗੁ?

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥

ਓ ਏਨੁ ਮਨਮੇ! ਏਪੁਪੁਠੁਮੁ ਕੁਦਵੁਲੀਦਮੁ ਨੁਮੁਪੀਕੁਕੇ
ਵੇਠੁਠੀਰੁਗੁ

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥

ਏਨੁਮੇਏਏਏ ਕੁਰੁਵੇ! ਏਕੁਗੁ ਵੀਦੁਦਿਲੁ ਏਠੁਵੁਮੁ ਇਲਲੇਏਏ?

ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥

ਏਕੁਗੁ ਵੀਦੁਦਿਲੁ ਏਲਲਾਮੁ ਇਰੁਕੁਕੀਰੁਠੁ, ਆਨਾਲੁ ਨੀਗੁਗੁ
ਕੁਠੁਪੁਪੁਠੇ ਪੁਪੁਰੁਵੀਰੁਗੁ.

ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥

ਏਪੁਪੁਠੁਠੁਮੁ ਏਕੁਗੁਪੁ ਪੁਕੁਠੁਪੁ ਪਾਪੁਪੁਵਰੁਕੁਗੁਕੁ ਅਨੁਠੁਪੁ
ਪੁਏਰੁ ਏਵਰੁਗੁਗੁ ਮਨੁਠੀਲੁ ਏਰੇਏਏਮੁ.

ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਏਰੁਠੁਠੁਏਏ ਪੁਏਰੁ ਮਨੁਠੀਲੁ ਇਰੁਕੁਕੀਰੁਠੁ, ਏਵਰੁਗੁਗੁਗੁ ਇਠੁਏਠੀਲੁ
ਏਲਲੇਏਏਰੁ ਵਾਰੁਠੁਠੁਕੁਗੁਗੁਗੁ ਕੁਰੁਵੀਕੁਗੁ ਓਲੀਠੁਠੁਕੁ ਕੁਠੁਠੁਠੁ
ਇਰੁਕੁਕੁਮੁ.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥

ਨਾਨਕੁ ਕੁਰੁਕੀਰੁਰੁ ਓ ਏਨੁਮੇਏਏਏ ਕੁਰੁਵੇ! ਏਕੁਗੁ ਵੀਦੁਦਿਲੁ
ਏਠੁਵੁਮੁ ਨਨੁਰੁਕੁ ਇਲਲੇ

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੇ ॥

ਕੁਦਵੁਲੀਨੁ ਏਨੁਮੇਏਏਏ ਪੁਏਰੁ ਏਨੁ ਅਦੁਪੁਪੁਠੁ.

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥

ਏਵਰੁਠੁ ਏਨੁਮੇਏਏਏ ਪੁਏਰੁ ਏਨੁ ਆਤਰੁਵੁ, ਇਠੁ ਅਨੇਨਠੁਠੁ
ਪੁਏਏਏਏਮੁ ਪੁਠੁਕੁਕੀਏਠੁ.

ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥

என் ஆசைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றிய பெயர், அமைதியும், மகிழ்ச்சியும் என் மனதில் நிலைத்துவிட்டது.

ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥

இந்தப் பெருமையை எனக்குக் கொடுத்த அந்த குருவிடம் நான் எப்போதும் சரணடைகிறேன்.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥

நானக் கூறுகிறார் ஓ முனிவர்களே, கவனமாகக் கேளுங்கள்; குரு என்ற வார்த்தையை நேசிக்கவும்.

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੇ ॥੪॥

கடவுளின் உண்மையான பெயர் என் வாழ்க்கை துணை.

ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਰੈ ॥

அந்த அதிர்ஷ்டமான இதய வீட்டில், ரபாப், பகவாஜ், தால், துங்ரூ மற்றும் சங்கு போன்ற ஐந்து வகையான ஒலிகளைக் கொண்ட எல்லையற்ற சொற்கள் உள்ளன.

ਘਰਿ ਸਭਾਰੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥

அதிர்ஷ்டமான இதய வீட்டில் ஐந்து வார்த்தைகள் ஒலிக்கின்றன, கடவுள் தனது சக்தியை வைத்திருக்கும் வீட்டில்.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥

கடவுளே! கமடிக்கின் ஐந்து தூதர்களையும் அடக்கி பயங்கரமான காலத்தையும் கொன்றுவிட்டாய்.

ਪੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਰੇ ॥

இறைவனின் பெயரால், அந்த உயிரினங்கள் மட்டுமே ஈடுபட்டுள்ளன, யாருடைய தலைவிதி ஆரம்பத்தில் இருந்து இப்படி எழுதப்பட்டுள்ளது.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥

இதயத்திலும், வீட்டிலும் நித்திய வார்த்தை ஒலிக்கிறது, மகிழ்ச்சி கிடைக்கிறது என்று நானக் கூறுகிறார்.

ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥

உண்மையான கடவுள் பக்தி இல்லாமல் இந்த உடல் அற்பமானது.

ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥

உண்மையான ஆசை இல்லாமல் ஒரு ஏழை சிறிய உடல் என்ன செய்ய முடியும்

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੇਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥

பன்வாரி! உன்னைத் தவிர வேறு யாருக்கும் திறமை இல்லை, கருணை காட்டு.

ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥

இந்த உடலுக்கு வேறு இடமில்லை, சொல்லில் ஈடுபட்டால்தான் மேம்படுத்த முடியும்.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥

கடவுள் பக்தி இல்லாமல் இந்த ஏழை உடல் என்ன செய்ய முடியும் என்கிறார் நானக்

ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੇ ਕਰੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥

எல்லோரும் ஆனந்தைப் பற்றி பேசுகிறார்கள், ஆனால் உண்மையான ஆனந்த் குருவிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டார்.

ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥

உண்மையான மகிழ்ச்சியை குருவிடமிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார், அவர் தனது அன்பான அடியார்களிடம் எப்போதும் கருணை காட்டுகிறார்.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥

குரு தன் அருளால் எல்லாப் பாவங்களையும் அழித்து அறிவின் ஆன்மிகத்தை கண்களில் வைக்கிறார்.

ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥

உள்ளத்தில் பற்றுதலை இழந்தவர்கள், வார்த்தையின் மூலம் அவர்களின் வாழ்க்கையை அழகாக்கிக் கொண்டான் இறைவன்.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥

இதுவே உண்மையான பேரின்பம், குருவிடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொண்ட பேரின்பம் என்கிறார் நானக்.

ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ஹே பாபா! நீங்கள் யாருக்கு கொடுக்கிறீர்களோ, அந்த நபர் பெறுகிறார்.

ਪਾਵੈ ਤ ਸੇ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥

அந்த நபர் மட்டுமே பெறுகிறார், யாருக்கு கொடுக்கிறாய், வேறு எந்த ஏழையும் என்ன நன்மை செய்ய முடியும்.

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

சிலர் மாயையில் மூழ்கி பத்து திசைகளிலும் அலைந்து திரிகிறார்கள் ஆனால் சிலர் நாமத்தை ஒட்டி தங்கள் வாழ்க்கையை வெற்றியடையச் செய்கிறார்கள்.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥

கடவுளின் விருப்பத்தை விரும்பியவர்கள், குருவின் அருளால் மனம் தூய்மையடைந்து விடுகிறது.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥

பிரியமான இறைவன் யாருக்கு கொடுக்கிறாரோ, அந்த நபர் பெறுகிறார் என்று நானக் கூறுகிறார்.

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਓ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥

ஹே அன்புள்ள புனிதர்களே! வாருங்கள், சொல்ல முடியாத இறைவனின் கதையைச் சொல்வோம்.

ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥

விவரிக்க முடியாத கடவுளைப் பற்றி பேசுவோம், அதை எந்த முறையால் அடையலாம் என்று சிந்திப்போம்.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥

உங்கள் உடல், மனம், செல்வம் மற்றும் அனைத்தையும் குருவிடம் ஒப்படைத்து, அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தால் மட்டுமே கடவுளைக் காண முடியும்.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

குருவின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றி அவருடைய உண்மையான குரலைப் பாடுங்கள்

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥

நானக் கூறுகிறார், ஓ புனிதர்களே! கேளுங்கள், சொல்லப்படாத கடவுளின் கதையைச் சொல்லுங்கள்

ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ஹே நிலையற்ற மனமே! புத்திசாலித்தனத்தால் யாரும் கடவுளை அடையவில்லை

ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥

ஹே என் மனமே! நீங்கள் நான் சொல்வதை கவனமாகக் கேளுங்கள், புத்திசாலித்தனத்தால் யாரும் கடவுளைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை.

ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

இந்த மாயை அப்படிப்பட்ட வசீகரம், உயிர்களைக் குழப்பி உண்மையை மறக்கச் செய்தவன்.

ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥

மாயையின் வடிவில் வாழும் உயிர்களின் வாயில் வஞ்சகத்தைத் திணித்த அந்தக் கடவுளால் இந்த மோகினி மாயாவும் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੇਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

(பெயர்) மீது இனிமையான பற்று கொண்ட கடவுளுக்கு நான் என்னை தியாகம் செய்கிறேன்

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥

நானக் கூறுகிறார் ஓ நிலையற்ற மனமே! புத்திசாலித்தனத்தால் யாரும் கடவுளை அடையவில்லை

ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ஏ அன்பான மனமே நீ எப்போதும் உண்மையை தியானி

ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ਨீங்கள் பார்க்கும் இந்தக் குடும்பம் உங்களோடு செல்லவில்லை.

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

உன்னுடன் செல்லாத குடும்பத்துடன் ஏன் ஈடுபடுகிறாய்.

ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥

அத்தகைய வேலையை செய்யக்கூடாது, அதன் காரணமாக ஒருவர் இறுதியில் வருந்த வேண்டும்.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

நீ சத்குருவின் அறிவுரையைக் கேள் அது உன்னுடன் இருக்கும்.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥

நானக் கூறுகின்றார் ஹே அன்பான மனமே நீ எப்போதும் உண்மையை தியானி

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ஹே கண்ணுக்கு தெரியாத கடவுளே! உங்கள் முடிவு யாருக்கும் கிடைக்கவில்லை

ਅੰਤੇ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥

யாரும் உங்கள் முடிவைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை, உங்களை நீங்களே அறிவீர்கள்.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥

இந்த ஜீவராசிகள் அனைத்தும் உங்கள் நாடகம் (லீலை), இந்தச் சூழலில் யார் என்ன சொல்லி விளக்க முடியும்.

ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

இந்த உலகத்தைப் படைத்தவனே, நீயே பேசுகிறாய், அனைத்திலும் பார்க்கிறாய்.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥

நானக் கூறுகின்றார் அட கடவுளே! நீங்கள் எப்போதும் அணுக முடியாதவர், உங்கள் முடிவை யாரும் கண்டுபிடிக்கவில்லை

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੇਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

தேவர்களாலும், மனிதர்களாலும், முனிவர்களாலும் தேடப்படும் அமிர்தத்தை நான் குருவிடமிருந்து பெற்றேன்.

ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

குருவின் அருளால் எனக்கு அமிர்தம் கிடைத்து, பூரண உண்மை என் மனதில் நிலைபெற்றது.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥

அடகடவுளே ! நீங்கள் அனைத்து உயிர்களையும் படைத்தீர்கள், ஆனால் ஒரு சிலர் மட்டுமே குருவின் பாதங்களைத் தரிசிக்க வந்துள்ளனர்.

ਲਬੁ ਲੇਬੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

அவருடைய பேராசை, அகங்காரம் நீங்கி சத்குருவை மட்டுமே நல்லவராகக் கண்டார்.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥

எவரில் பரமாத்மா மகிழ்ந்திருக்கிறாரோ அவர் குருவிடமிருந்து அமிர்தம் பெற்றதாக நானக் கூறுகிறார்.

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥

பக்தர்களின் வாழ்க்கை-நடத்தை உலகின் மற்ற மக்களிடமிருந்து தனித்துவமானது.

ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥

மிகவும் கடினமான பாதையில் நடக்க வேண்டியிருப்பதால், பக்தர்களின் வாழ்க்கை முறை தனித்துவமானது.

ਲਬੁ ਲੇਬੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥

பேராசை, ஈகை, தாகம் ஆகியவற்றைக் கைவிட்டு அதிகம் பேச விரும்ப மாட்டார்கள்.

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥

வாளின் முனையைவிடக் கூர்மையாகவும், முடியைவிடச் சிறியதாகவும் இருக்கும் இந்தப் பாதையில் அவர்கள் செல்ல வேண்டும்.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ

குருவின் அருளால் அகந்தையை துறந்தவர்கள், தங்கள் ஆசைகள் தெய்வீகத்தில் இணைந்தார்கள்.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥

நானக் கூறுகையில், பக்தர்களின் வாழ்க்கை-நடத்தை உலக மக்களிடமிருந்து காலங் காலமாக வேறுபட்டது.

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੇਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥

ஆண்டவரே! நீங்கள் நடப்பது போல் நாங்களும் நடக்கிறோம். உங்கள் குணங்கள் எனக்குத் தெரியாது

ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੇ ॥

நீங்கள் வழிநடத்துவது போல, நீங்கள் வழிநடத்தும் பாதையில் நாங்கள் நடக்கிறோம்.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵੇ ॥

உனது அருளால் யாருடைய நாமத்தை நினைவு கூர்கிறாயோ, அவர்கள் எப்பொழுதும் உன்னையே தியானித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੇ ॥

உங்கள் கதையை யாரிடம் கூறுகிறீர்களோ, அவர்கள் குருவின் வாசலில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள்.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੇ ॥੧੫॥

நானக் கூறுகிறார் ஓ உண்மை குருவே! உங்கள் விருப்பப்படி உயிர்களை நகர்த்துகிறது

ਏਹੁ ਸੇਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥

இந்த அழகான வார்த்தை கடவுளின் துதி.

ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੇਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥

சத்குரு எப்போதும் அழகான வார்த்தையைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥

ஆரம்பத்திலிருந்தே யாருடைய விதியில் எழுதப்பட்டதோ அவர்கள் மனதில் வந்து குடியேறியிருக்கிறது.

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਸਿਲਰ ਅਲੇਨந்து ਤਿਰਿਨੁ ਨਿਰੇਯ ਪੇਸਕਿਰਾਹਾਰਕਾਂ, ਆਨਾਲ ਪੇਸ਼ਚਾਲ ਯਾਰੂਮ ਪਯਨਦੇਯਵਿਲੇਲੇ.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੇਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥

ਅਨੁਥ ਵਾਰੁਥੁਥੇਯੇਯੇ ਸਥੁਕੁਰੂ ਮਕਿਮੇਮਪਪੁਥੁਥਿਯਥਾਕ ਨਾਨਕੁ ਕੁਰੁਕਿਰਾਹਾਰੁ.

ਪਵਿਤੁ ਹੇਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਥੇਯਵਿਕਮ, ਤਿਯਾਨਮੁ ਸੇਯਥਵਰਕਾਂ ਤੁਯਮੇਯਾਨਵਰਕਾਂ

ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੇਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ਕੁਰੂਮੁਕਨੁ ਆਕਿ ਤਿਯਾਨਮੁ ਸੇਯਥਵਰਕਾਂ ਥਾਨੁ ਕਦਵੁਗੇ ਤਿਯਾਨਿਥੁ ਤੁਯਮੇਯਾਨਵਰਕਾਂ.

ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥

ਅਵਰੁ ਥਨੁ ਪੇਰੁਹੋਰੁ ਮਹੁਰੂਮੁ ਕੁਠੁਮਪਥੁਥਿਨਰੂਠਨੁ ਪੁਨਿਥਮਾਕਿਵਿਠੁਠਾਰੁ, ਅਵਰੂਠਨੁ ਪਠੁਕੁਪਵਰਕਾਂਮੁ ਪੁਨਿਥਮਾਨਵਰਕਾਂ.

ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਹੁਰਿਯਿਨੁ ਨਾਮਥੁਥੇ ਵਾਯਾਲੁ ਁਸ਼ਚਰਿਪਵਰਕਾਂਮੁ, ਕਾਥੁਕਗਾਲੁ ਕੇਠੁਪਵਰਕਾਂਮੁ ਤੁਯਮੇਯਾਨਵਰਕਾਂ, ਅਥੇ ਮਨੁਥਿਲੁ ਪਥਿਥਵਰਕਾਂਮੁ ਤੁਯਮੇਯਾਨਵਰਕਾਂ.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥

ਕਦਵੁਗੇ ਕੁਰੂਮੁਕਮਾਕ ਤਿਯਾਨਿਥੁਥਵਰਕਾਂ ਤੁਯਮੇਯਾਨਵਰਕਾਂ ਁਨੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕੁਰੁਕਿਰਾਹਾਰੁ.

ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥

ਸਨੁਮਾਰੁਕੁਕੁ ਸੇਯਲੁਕਗੇਸ਼ੁ ਸੇਯਵਥਨੁ ਮੂਲਮੁ, ਁਗੁਰੁਨੁਰੁਵੁ ਅਹਿਵੁ ਮਨੁਥਿਲੁ ਁਠੁਥਾਥੁ, ਁਗੁਗਾਰੁਨੁਥੁ ਅਹਿਵਿਨੁਹਿ, ਮਨੁਥਿਨੁ ਕਵਲੇਕਾਂ ਨੀਂਕਾਥੁ.

ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਥੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

ਇਨੁਥੁ ਕਵਲੇ ਁਨੁਥੁ ਵਕੇਯਿਲੁਮੁ ਮਨੁਥੇਯੇ ਵਿਠੁਠੁ ਅਕਲਾਥੁ, ਸਠੁਕੁਕਾਂ ਸੇਯਵਥਿਲੁ ਪਲਰੁ ਸੋਾਰੁਵਠੇਕਿਰਾਹਾਰੁਕਾਂ.

ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪੋਤਾ ਜਾਏ ॥

இந்த உள்ளம் சந்தேகத்தாலும், கவலையாலும் கறைபடுகிறது, அதை எதன் மூலம் தூய்மைப்படுத்த முடியும்?

ਮੰਨੁ ਪੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

மனதைத் தூய்மைப்படுத்த, வார்த்தையில் ஈடுபடவும், தெய்வீகத்துடன் ஈடுபடவும்.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥

குருவின் அருளால், உள்ளூணர்வு அறிவு எழுகிறது, இதனால் மனதில் இருந்து சந்தேகங்களும் கவலைகளும் நீங்குகின்றன என்கிறார் நானக்.

ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥

சிலர் இதயத்தில் அழுக்காக இருக்கிறார்கள், ஆனால் வெளியில் இருந்து சுத்தமாக இருப்பது போல் நடிக்கிறார்கள்.

ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥

வெளியில் இருந்து தூய்மையாக இருப்பதாகவும், உள்ளே அழுக்கு இருப்பதாகவும் காட்டிக்கொள்பவன் சூதாட்டத்தில் தன் பிறப்பை இழந்தார்கள் .

ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

இந்த தாகம் என்னும் பெரும் நோயினால் அவன் மனதில் மரணத்தை மறந்தான்.

ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੇ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥

வேதங்களில் இப்பெயர் சிறந்தது என்று வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் இவர்கள் அதைச் சிறிதும் கேட்காமல் பேய்களாக அலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥

உண்மையைக் கைவிட்டு, பொய்யின் மீது பற்று கொண்டவர்கள், சூதாட்டத்தில் தங்கள் விலைமதிப்பற்ற உயிரை இழந்தவர்கள் என்கிறார் நானக்.

ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥

சிலர் இதயத்திலிருந்து தூய்மையானவர்கள், வெளியிலிருந்தும் தூய்மையானவர்கள்.

ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥

தூய்மையான உள்ளமும், வெளித்தோற்றமும் கொண்டவர், சத்குருவின் போதனைகளின்படி நற்செயல்களைச் செய்து சம்பாதிக்கிறார்.

ਬੁੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥

பொய்கள் அவர்களைத் தொடுவதில்லை, அவர்களின் மனம் சத்தியத்தில் இணைந்திருக்கும்.

ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

மாணிக்கம் போன்ற விலை மதிப்பற்ற பிறப்பின் பயனைப் பெற்ற வணிகர்கள் மட்டுமே சிறந்தவர்கள்.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥

யாருடைய மனம் தூய்மையாக இருக்கிறதோ அவர்கள் எப்போதும் குருவிடம் இருப்பார்கள் என்று நானக் கூறுகிறார்.

ਜੇ ਕੇ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥

ஒரு சீடன் குருவிடம் திரும்பினால்

ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੇਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥

ஒரு சீடன் குருவுடன் நேருக்கு நேர் மாறினால், அவன் இதயத்திலிருந்தும் குருவுடன் இருப்பான்.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥

அவர் இதயத்தில் குருவின் பாதங்களை தியானிப்பார் மற்றும் உள்ளத்திலும் அவரது நினைவில் மூழ்கி இருக்கிறார்.

ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੇਏ ॥

தன் அகங்காரத்தை விட்டு, குருவின் மேல் தங்கியிருப்பதால், குருவைத் தவிர வேறு யாரையும் அறியவில்லை.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੈ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ॥੨੧॥

ਨਾਨਕ ਕੁਹੁਕਿਹਾਰ ਓ ਪੁਨੀਤਰਕਲੇ! ਕਵਨਮਾਕ ਕੇਰੁਅੰਕਲ; ਓਸਿਰੀਯਰੁਕੁਕੁ ਮੁਨੰਨਾਲ ਸੀਡਨ ਮਡੁਮੇ ਓਰੁਕੁਕਿਹਾਰ

ਜੇ ਕੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥

ਓਰੁ ਸੀਡਨ ਕੁਰੁਵੇ ਵੀਡੁ ਵੀਲਕਿਨਾਲ, ਸਤੁਕੁਰੁ ਓਲਲਾਮਲ ਅਵਨੁਕੁਕੁ ਮੁਕੁਤਿ ਕਿਡੇਕੁਕਾਤੁ.

ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥

ਓਨੁਤਸੁ ਸੁਲੀਲ ਚੁਅੀਯਾਨ ਪੇਰੀਯਵਰੁਕਲੀਡਮੁ ਸੇਨੁਰੁ ਕੇਡੁਡਾਲੁਮੁ ਅਵਰੁਕੁਕੁ ਵੇਰੁ ਏਨੁਤ ਓਡੁਤੁਲੁਮੁ ਮੁਕੁਤਿ ਕਿਡੇਕੁਕਾਤੁ.

ਅਨੇਕ ਜੁਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥

ਪਲ ਪੀਰਵੀਕਲੀਲ ਅਲੇਨੁਤੁ ਤੀਰੀਨੁਤੁ ਮੀਨੁਡੁਮੁ ਮਨੀਤ ਰੁਪੁਤੁਤੀਰੁਕੁ ਵਨੁਤਾਲੁਮੁ ਕੁਰੁ ਓਲਲਾਮਲ ਮੁਕੁਤਿ ਅਡੇਯ ਮੁਡੀਯਾਤੁ.

ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

ਸਤੁਕੁਰੁ ਅਵਰੁਕੁਕੁ ਵਾਰੁਤੁਤੈਕਲੇ (ਪੋਾਤੁਨੈਕਲੇ) ਕੁਹੁਮੁਪੋਾਤੁ, ਮੀਨੁਡੁਮੁ ਕੁਰੁਵੀਨੁ ਪਾਤੁਅੰਕਲੀਲ ਸੇਰੁਵਤਨੁ ਮੂਲਮੁ ਮਡੁਮੇ ਅਵਰੁ ਮੁਕੁਤੀਯੇ ਅਡੇਕਿਹਾਰ.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥੨੨॥

ਸੀਨੁਤੀਤੁਤੁਪੁ ਪਾਰੁਅੰਕਲ, ਸਤੁਕੁਰੁ ਓਲਲਾਮਲ ਓਰੁ ਅਨੁਨੀਯ ਓਨੁਮਾ ਮੁਕੁਤਿ ਅਡੇਯ ਮੁਡੀਯਾਤੁ ਏਨੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕੁਹੁਕਿਹਾਰ.

ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੇ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਕੁਰੁਵੀਨੁ ਅਨੁਪਾਨ ਸੀਡਰੁਕਲੇ! ਵਾਰੁਅੰਕਲ, ਏਨੁਮੇਯਾਨ ਕੁਰਲੇਪੁ ਪਾਡੁਅੰਕਲ.

ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥

ਏਲਲਾ ਕੁਰਲੁਕਲੀਲੁਮੁ ਸੀਰੁਨੁਤੁ ਕੁਰੁਵੀਨੁ ਕੁਰਲੇ ਮਡੁਮੁ ਪਾਡੁਅੰਕਲ

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

ਕਡਵੁਲਾਲ ਓਸੀਰੁਵਤੀਕੁਕੁਪੁਡੁਵਰੁਕਲ, ਓਨੁਤੁ ਪੇਸੁਕੁ ਅਵਰੁਕਲੀਨੁ ਓਤੁਯਤੁਤੀਲੁ ਨੁਯੈਕਿਹਾਰ.

ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥

ਨਮਾਮਿਰ்தਮ ਅਰੁਨ੍ਠੁਅੰਗਲ; ਂਪੁਪੁਅਮੁਅੁਅੁ ਕੁਅੁਲੁਅਿਨ ਨੁਰੁਅੁਅੁਅੁ
ਲੁਅੁਅੁ, ਂਪੁਪੁਅੁਅੁ ਅੁਰੁਅੁਅੁਅੁਅਿਨ ਤੁਰੁਨੁਅੁਅੁਅੁ
ਅੁਅੁਅੁਅੁਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਰੁਅੁਅੁਅੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੩॥

ਅੁਰੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਰੁਅੁ ਅੁਪੁਪੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁਅੁਅੁ
ਅੁਰੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ ਨੁਅੁਅੁ ਕੁਅੁਅੁਅੁਅੁ.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

ਅੁਅੁਅੁ ਅੁਲੁਅੁਅੁ, ਪੁਅੁਅੁ ਪੁਅੁਅੁਅੁਅੁ, ਅੁਰੁਅੁਅਿਨ ਵੁਅੁਅੁਲੁਅੁਅੁ
ਅੁਅੁਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਪੁਪੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ.

ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਅੁਰੁਅੁਅਿਨ ਪੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ

ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

ਕੁਅੁਅੁਅੁਅੁਅੁਅੁ, ਪੁਅੁਅੁਅੁਅੁ ਪੁਅੁਅੁਅੁਅੁ ਕੁਅੁਅੁਅੁਅੁ
ਅੁਰੁਅੁਅੁਅੁਅੁ, ਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁਅੁ, ਪੁਅੁਅੁਅੁਅੁ
ਅੁਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ, ਪੁਅੁਅੁਅੁਅੁ
ਪੁਅੁਅੁਅੁਅੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਅੁਪੁਪੁਅੁਅੁਅੁਅੁ, ਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁਅੁ
ਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ
ਪੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ.

ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੇਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥

ਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ ਅੁਰੁਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ ਪੁਅੁਅੁਅੁਅੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥

ਨੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ
ਅੁਅੁਅੁ, ਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁਅੁ ਪੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ
ਅੁਅੁਅੁਅੁ ਅੁਅੁਅੁ.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥

குருவின் வார்த்தை ஒரு விலைமதிப்பற்ற ரத்தினம், அதில் நற்பண்புகளின் வடிவில் விலைமதிப்பற்ற வைரங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਰਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥

எவனுடைய மனம் அந்தச் சொல்லின் விலைமதிப்பற்ற மாணிக்கத்தில் மூழ்கியிருக்கிறதோ, அவன் அதில் ஆழ்ந்துவிடுகிறான்.

ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥

யாருடைய மனம் வார்த்தையோடு ஒன்றிவிட்டதோ, அவன் உண்மையின் மீது காதல் கொண்டான்.

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

கடவுளே வார்த்தை வடிவில் ரத்தினம், குருவே வார்த்தை வடிவில் வைரம், வார்த்தை வடிவில் உள்ள இந்த நகை யாருக்கு வழங்கப்படுகிறதோ, அவர் இந்த உண்மையை புரிந்துகொள்கிறார்

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥

குரு என்ற வார்த்தை விலைமதிப்பற்ற ரத்தினம், அதில் குணங்களின் விலைமதிப்பற்ற வைரங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன என்று நானக் கூறுகிறார்.

ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥

சிவசக்தியை (உணர்வு மற்றும் மாயை) உருவாக்குவதன் மூலம், கடவுளே தனது கட்டளையை இயக்குகிறார்.

ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥

அவரே தனது பொழுதுகளை ஆணைகளை வழங்குவதன் மூலம் கவனிக்கிறார், ஆனால் இந்த ரகசியத்தின் யோசனையை ஒரு குர்முக்குக்கு மட்டுமே கொடுக்கிறார்.

ਤੇੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

வார்த்தை யாருடைய மனதில் இருக்கிறதோ, அவன் எல்லாப் பிணைப்புகளையும் உடைத்து சுதந்திரமாகிறான்.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ਕਦਵੁਗੇ ਯਾਰੈ ਊਰੁਵਾਕੁਕੁਕਿਰਾਰੋ, ਅਵਰ ਕੁਰੁਮੁਕਮਾਕਿ, ਓਰੇ ਕਦਵੁਗੇਯੇ ਤੁਯਾਨੀਕੁਕਿਰਾਰੁ.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥

ਪਦੈਪਪਾਗੀਯੇ ਤਨਤੁ ਆਣੈ ਪਹੁਰੀਯ ਪੁਰੀਤਲੈ ਤਰੁਕਿਰਾਰੁ ਏਨੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕੁਰੁਕਿਰਾਰੁ.

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਨੀਨੈਵੁਕਨੁਰੁਮੁ ਵੇਤਨੁਕਨੁਰੁਮੁ ਪਾਵਮੁ ਮਹੁਰੁਮੁ ਪੁਣੁਣੀਯਤੁਤੈਪੁ ਪਹੁਰੀ ਸਿਨੁਤੀਕੁਕਿਨੁਰੁਨ, ਆਨਾਲੁ ਅਵੈ ਸਾਰਤੁਤੈ ਅਹੁਯਵੀਲੈ

ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੁ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਕੁਰੁ ਓਲੁਲਾਮਲੁ, ਸਾਰਮੁ ਤੇਰੀਯਾਤੁ, ਸਾਰਮੁ ਅਦੈਯ ਮੁਢੁਯਾਤੁ.

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

ਮੁਮੁਮਦਨੁਕੁ ਊਲਕਮੁ ਅਹੁਯਾਮੈਯੀਨੁ ਊਰੁਕੁਕੁਤੁਤੀਲੁ ਊਰੁਕੁਕੁਕੁ ਕੋਕਾਣੁਢੁਕੁਕੁ, ਵਾਝੁਕੁਕੈਯੀਨੁ ਓਰੁਵੁ ਅਹੁਯਾਮੈਯੀਨੁ ਊਰੁਕੁਕੁਕੁਤੁਤੀਲੁ ਕਝੀਕਿਰੁਤੁ.

ਗੁਰੁ ਕੀਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਰੋ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ॥

ਕੁਰੁਵੀਨੁ ਅਰੁਗਾਲੁ, ਅਹੁਯਾਮੈਯੀਨੁ ਊਰੁਕੁਕੁਤੁਤੀਲੁ ਓਰੁਨੁਤੁ ਵੀਝੀਤੁਝੁਗੁਗੁ ਆਤੁਮਾਕੁਕੁਗੁ ਮਦੁਢੁਮੇ, ਯਾਰੁਦੈਯ ਮਨੁਤੀਲੁ ਪਰਮਾਤੁਮਾ ਵਸੀਕੁਕਿਰਾਰੁਕੁਗੋ, ਅਨੁਤ ਆਨੁਮਾਕੁਕੁਗੁ ਮਦੁਢੁਮੇ ਅਮੀਰੁਤ ਊਰੈਯੈ ਓਤੀਕੁ ਕੋਕਾਣੁਢੁ ਓਰੁਕੁਕੁਮੁ.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਰੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥

ਨਾਨਕੁ ਕੁਰੁਮੁ ਕੁਰੁਕੁਗੀਨੁ ਅਹੁਯੈ ਅਵਰੁ ਮਦੁਢੁਮੇ ਅਦੈਕਿਰਾਰੁ, ਅਤਨੁ ਓਰੁਵੁਮੁ ਪਕੁਊਮੁ ਤੇਯੁਵੀਕੁਕੁਤੁਤੀਲੁ ਈਢੁਪਦੁਢੁ, ਅਵਰੁਤੁ ਵਾਝੁਕੁਕੈਯੁਮੁ ਓਰੁਵੁਮੁ ਵੀਝੀਤੁਤੁਰੁਕੁਕੁਮੁਪੋਯਾਤੁ ਕਦਨੁਤੁ ਸੇਲੁਕਿਰੁਤੁ.

ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੇ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ਤਾਯੀਨੁ ਵਯੀਹੁਰੁਹੀਊਮੁ ਵਗਰੁਤੁਤਵਨੈ, ਮਨੁਤੀਲੀਰੁਨੁਤੁ ਏਨੁ ਮਹੁਕੁਕੁ ਵੇਣੁਢੁਮੁ?

ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥

ਕਰੁਵੀਲੈਯੇ ਨਮੁਕੁਕੁ ਊਣੁਵੁ ਕੋਕਾਣੁਢੁ ਵਰੁਮੁ ਓਵਰੈ ਮਨੁਤੀਨਾਲੁ ਏਪੁਪਢੁ ਮਹੁਪੁਪੁਤੁ?

ਓਸ ਨੇ ਕਿਹੁ ਪੇਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥

யாரை அவர் தனது ஆர்வத்தில் ஈடுபடுகிறாரோ, அவரை எந்த வலியும் துக்கமும் தொட முடியாது.

ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥

உண்மை என்னவெனில், அவரே தனது ஆர்வத்தில் ஈடுபடுகிறார், மேலும் அவர் ஒரு குருமுகராக இருந்து எப்போதும் நினைவில் இருக்க வேண்டும்.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੇ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥

இவ்வளவு பெரிய கொடையாளியாக இருப்பவனை மனதிலிருந்து மறப்பது ஏன் என்று நானக் கூறுகிறார்.

ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥

தாயின் வயிற்றில் நெருப்பு இருப்பது போல, வெளியில் மாயா இருக்கிறது.

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੇ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

மாயா மற்றும் கர்ப்ப நெருப்பு இரண்டும் ஒன்றுதான் (வேதனை), கடவுள் இந்த லீலாவைப் படைத்தார்.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

கடவுள் விரும்பும் போது மட்டுமே குழந்தை பிறந்தது, இதன் காரணமாக முழு குடும்பத்திலும் மகிழ்ச்சியான சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டது.

ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

குழந்தை பிறந்தவுடன், அவர் கடவுளின் மீதான பற்றுதலை இழந்து, விடாய்கொண்ட மாயா தனது கட்டளையை விதித்தார்.

ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੇਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥

இந்த மாயா, ஆத்மா பரமாத்மாவை மறந்துவிடும், பிறகு அவன் மனதில் பற்று ஏற்பட்டு இருமை உருவாகிறது.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥

குருவின் அருளால் கடவுளிடம் பக்தி கொண்டவர்கள் மாயாவிலும் அவரை அடைந்தனர் என்கிறார் நானக்.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਕਦਵੁਗੇ ਵਿਲੇਮਤੀਪੁਪੁਰੁਵਰੁ ਮਹੁਰੁਮੁ ਮਤੀਪੁਪਿਦੁ ਮੁਢਿਯਾਤੁ.

ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕੁ ਵਿਲਲਾਇ ॥

ਅਤਨੁ ਊਣੁਮੇਯਾਨੁ ਮਤੀਪੁਪੈ ਯਾਰਾਲੁਮੁ ਮਤੀਪੁਪਿਦੁ ਮੁਢਿਯਾਤੁ,
ਅਤਨਾਲੁ ਪਲਰੁ ਅਮੁਰੁ ਗੁੰਗਿ ਤੁੰਗੁ ਗੁ ਵਾਝੁਕੁਕੈਯੈ
ਇਝੁਨੁਤੁਗੁੰਗੁਨਰੁ.

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੇ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥

ਸਤੁਕੁਰੁ ਕੀਦੈਤੁਤਾਲੁ, ਅਵਰੁ ਤਲੈਯੈ ਊਪੁਪਦੈਕੁਕੁ ਵੇਣੁਨੁਮੁ,
ਇਤਨਾਲੁ ਮਨੁਤੀਨੁ ਅਕੁੰਗੁਕਾਰੁਮੁ ਪੋਯੁਵੀਮੁ.

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਇਨੁਤੁ ਊਯੀਰੁ ਯਾਰੁਕੁਕੁ ਕੋਗੁਕੁਕੁਪੁਪੁਦੁਤੋ, ਅਤਨੁਦਨੁ ਊਨੁਮਾ
ਇਣੁਣੁਨੁਤਾਲੁ, ਤੇਯੁਵੀਕੁਮਾਨੁਤੁ ਮਨੁਤੀਨੁ ਨੀਲੈਪੈਰੁਕੀਰੁਤੁ.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗੁ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥

ਊ ਨਾਨਕੁ! ਕਦਵੁਗੇ ਵਿਲੇਮਤੀਪੁਪੁਰੁਵਰੁ, ਅਵਰੈਪੁ ਪੈਰੁਪਵਰੁ
ਅਵਰੁ ਮਦੁਮੇ ਅਤੀਰੁਸ਼ੁਦੁਸਾਲੀ.

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥

ਹੁਰੀ-ਨਾਮੁ ਗੁੰ ਪੁੰਗੁਕੀਮੁ ਮਹੁਰੁਮੁ ਮਨੁਮੁ ਵਣੁਕੀਕੁੰ

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥

ਗੁੰ ਮਨੁਮੁ ਵਣੁਕੀਕੁੰ ਮਹੁਰੁਮੁ ਹੁਰੀ-ਨਾਮੁ ਗੁੰ ਵਾਝੁਕੁਕੈ ਊਣੁਵੁ,
ਨਾਨੁ ਸਤੁਕੁਰੁਵੀਦੁਮੁ ਇਰੁਨੁਤੁ ਇਨੁਤੁ ਰੇਰੁਣੁੰ ਪੁਰੁਰੀਯੁ ਅਰੁਯੈਵੁਪੁ
ਪੈਰੁਰੇਣੁੰ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤੁ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥

ਤੀਨੁਮੁਮੁ ਹੁਰੀ ਨਾਮੁਤੁਤੈ ਇਤੁਯੁਤੁਤੀਲੀਰੁਨੁਤੁ ਗੁਪੀਤੁ, ਅਨੁਤੁ
ਨਾਮੁਤੁਤੀਨੁ ਪਲਣੈ ਤੀਨੁਮੁਮੁ ਪੈਰੁਯੁੰਗੁ.

ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥

ਇਨੁਤੁ ਪੈਯਰੁਮੁ, ਸੇਲੁਵੁਮੁ ਪੈਰੁਰੁਵਰੁਕੁ ਗੁੰਮੇ, ਕਦਵੁਗੇ
ਅਵਰੁਦੈਯੁ ਵੀਰੁਪੁਪੁਤੁਤਾਲੁ ਵਝੁੰਗੁਕੀਯੁਵਰੁ.

ਕਵੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥

ஹரியின் பெயர் என் உயிர் இரத்தம் என்றும் மனம்
வணிகனாகிவிட்டது என்றும் நானக் கூறுகிறார்.

ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

ஏய் ரஸ்னா! நீங்கள் மற்ற சாறுகளில் உறிஞ்சப்படுகிறீர்கள்,
ஆனால் உங்கள் தாகம் தணியவில்லை

ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

ஹரியின் சாற்றை நீ அருந்தும் வரை உன் தாகம் வேறெந்த
வழியிலும் தணியாது.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਰੈ ਆਇ ॥

ஹரி-ராஸ் கிடைத்தவுடன் அதை குடியுங்கள், ஏனென்றால் ஹரி-
ராஸ் குடித்த பிறகு மீண்டும் தாகம் இருக்காது.

ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥

இந்த ஹரி-ராஸ் சத்குருவைப் பெறும் மங்களகரமான
செயல்களால் மட்டுமே பெறப்படுகிறது.

ਕਵੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥

கடவுள் மனதில் குடியிருக்கும் போது, மற்ற ராசாக்கள்
அனைத்தும் மறந்து விடுகின்றன என்று நானக் கூறுகிறார்.

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ஓ என் உடலே! கடவுள் உங்களுக்குள் ஒளியை
ஏற்படுத்தியபோதுதான் நீங்கள் இந்த உலகத்திற்கு வந்தீர்கள்.

ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

கடவுள் ஒளியை நிறுவியபோதுதான் நீங்கள் உலகத்திற்கு
வந்திருக்கிறீர்கள்.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ஒவ்வொரு உயிரையும் படைத்து இந்த உலகைக் காட்டியவர்
அவரே அனைவருக்கும் பெற்றோர்.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

குருவின் அருளால் விளங்கி, இவ்வுலகம் புகழாகக் காணப்பட்டது என்பது ஒரு போற்றுதல்.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥

கடவுள் பிரபஞ்சத்தின் மையத்தை உருவாக்கியபோது, அவர் தனது ஒளியை உன்னில் நிறுவினார், அதன் பிறகுதான் நீங்கள் இந்த உலகத்திற்கு வந்தீர்கள் என்று நானக் கூறுகிறார்.

ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥

இறைவனின் வருகையைப் பற்றிய நற்செய்தியைக் கேட்டதும் மனதில் பெரும் ஆவேசம் ஏற்பட்டது.

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥

ஓ என் நண்பனே! கடவுளைப் போற்றுகிறீர்கள், இந்த இதய வீடு ஒரு புனித ஆலயமாக மாறிவிட்டது.

ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥

நண்பரே! தினமும் இறைவனின் திருநாமத்தைப் பாடுவதால் துக்கம், வேதனை, கவலை இருக்காது.

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਰੋ ਦਿਨ ਸਭਾਰੋ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥

குருவின் பாதங்களில் மனம் ஒன்றி, அன்புக்குரிய இறைவனை உணரும் அந்த நாள் அதிர்ஷ்டமானது.

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਰੋ ॥

குருவின் வார்த்தைகளிலிருந்து எல்லையற்ற பேச்சு அறிவு கிடைத்தது, ஹரி-நாம் ஜபித்து, ஹரி-ராஸ் அருந்திக்கொண்டே இருங்கள்.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਰੋ ॥੩੪॥

அனைத்தையும் செய்து முடிக்க வல்ல இறைவன் தானே வந்ததாக நானக் கூறுகிறார்.

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥

ஹே என் உடலே! இவ்வுலகில் வந்து என்ன புண்ணியம் செய்தாய்?

ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ਘੋਰ ਖੁਦਲੇ! ਇਹਨਾਂ ਖੁਦਲੇਤੀਰੁਕੁ ਵਨੁਤੁ ਏਨਨ ਵੇਲੇ ਸੇਯੁਤਾਯੁ?

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥

ਏਨਨੇਨਪੁ ਪਦੇਤੁਤ ਕੁਦਵੁਗੁ, ਮਨੇਨਿਲੁ ਨਿਲੇਨੇਨਿਰੁਕੁਕਵਿਲੇਲੇ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥

ਕੁਰੁਵਿਨੁ ਅਰੁਨੇਨੇਨੇਨੁ ਅਵਰੁ ਮਨੇਨਿਲੁ ਕੁਦਵੁਗੁ ਕੁਦਿਯਿਰੁਨੁਤੁ, ਅਵਰੁ ਸੇਯੁਤ ਪੂਰੁਵੁ ਪੁਨੁਨੇਨਿਯੁਤੁਤਾਲੁ ਇਨੁਤੁ ਪਲਨੁ ਕੁਦੇਨੁਤੁਗੁਗੁ.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥

ਸਤੁਕੁਰੁਵਿਨੁ ਮੀਤੁ ਮਨੇਨੇਨੇਨੁ ਨਿਲੇਨੇਨਿਰੁਕੁਕੁਯੁਵਰਿਨੁ ਖੁਦਲੁ ਵੇਰੁਰਿਯੁਦੇਨੁਤੁਤਾਕੁ ਨੇਨੇਨਕੁ ਕੁਰੁਕੁਰੁਗੁ.

ਏ ਨੇਤੁਰੁ ਮੇਰਿਹੇ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥

ਓ ਏਨੁ ਕੁਨੁਕੁਗੁ! ਕੁਦਵੁਗੁ ਖੁਨੁਕੁਗੁਕੁਗੁ ਓਗੁਨਿਯੇ ਨਿਰੁਵਿਯੁਗੁਗੁਗੁ, ਏਨੇਵੇ ਅਵਰੇਰੁਤੁ ਤਵਿਰੁ ਵੇਰੁ ਯੇਰੁਯੁ ਪਾਰੁਕੁਕੁ ਵੇਨੁਨੁਦਾਮੁ.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਇਰੇਵੇਨੇਨੇਨੁ ਤਵਿਰੁ ਵੇਰੁ ਯੇਰੁਯੁ ਪਾਰੁਕੁਕਾਠੇ, ਏਨੇਨੇਨਿਲੁ ਅਵਨੁ ਅਰੁਨੇਨੇਨੇਨੁ ਤੇਨੁ ਖੁਨੁਕੁ ਪਾਰੁਵੇ ਕੁਦੇਨੁਤੁਤੁ.

ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਨੀਨੁਕੁਗੁ ਪਾਰੁਕੁਕੁਮੁ ਇਨੁਤੁ ਖੁਦਲੁਕੁਮੁ ਕੁਦਵੁਗੁਨਿਨੁ ਵਦਿਵੁਮੁ ਮਨੁਨੁਮੇ ਤੇਰਿਯੁਮੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਕੁਰੁਵਿਨੁ ਅਰੁਨੇਨੇਨੇਨੁ ਇਨੁਤੁ ਰਕੁਸਿਯੁਮੁ ਏਨੇਨੁਕੁਪੁ ਪੁਰਿਨੁਤੁ, ਏਨੁਕੁ ਪਾਰੁਤੁਤਾਲੁਮੁ ਓਰੇ ਕੁਦਵੁਗੁਏ ਕੇਨੁਕੁਰੇਨੁ, ਅਵੇਨੇਨੇਨੁ ਤਵਿਰੁ ਵੇਰੁ ਯੇਰੁਮੁ ਇਲੇਲੇ.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤੁ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥

ਇਨੁਤੁਕੁ ਕੁਨੁਕੁਗੁ ਮੁਨੁਪੁ ਕੁਰੁਦਾਕੁ ਇਨੁਨੁਤੁਤਾਕੁਵੁਮੁ, ਆਨੇਨੇਨੇਨੁ ਸਤੁਕੁਰੁਵੇਸੁ ਸਨੁਨਿਤੁ ਤੇਯੁਵੀਕੁ ਤਰਿਸਨੇਨੁਮੁ ਪੇਰੁਰੁਤਾਕੁਵੁਮੁ ਨੇਨੇਨਕੁ ਕੁਰੁਕੁਰੁਗੁ.

ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੇ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੇ ਪਠਾਏ ॥

என் காதுகளே! உண்மையைக் கேட்க கடவுள் உங்களை உலகிற்கு அனுப்பியுள்ளார்.

ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੇ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥

உண்மையைக் கேட்க, கடவுள் அதை உடலுடன் இணைத்து உலகிற்கு அனுப்பியுள்ளார், எனவே சத்தியத்தின் குரலைக் கேளுங்கள்.

ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥

அதைக் கேட்பதன் மூலம் மனமும் உடலும் உற்சாகமடைந்து, ரஸ்னா ஹரி-ராசாவில் இணைகிறது.

ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥

அந்த உன்னத உண்மை,

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੇ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥

நானக், நாமிருதத்தைக் கேளுங்கள், தூய்மையாக இருங்கள், உண்மையைக் கேட்க கடவுள் உங்களை உலகிற்கு அனுப்பியுள்ளார்

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ஆன்மாவை உடல் என்ற குகையில் வைத்து கடவுள் உயிர் கருவியாக இசைத்துள்ளார்.

ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥

அவர் பிராணன் கருவியை வாசித்தார், அதாவது உயிர் மூச்சைத் தொடர்புபடுத்தினார், உடல் போன்ற குகைக் கண்கள், காதுகள், வாய், மூக்கு போன்ற ஒன்பது கதவுகளை வெளிப்படுத்தினார் மற்றும் பத்தாவது கதவு ரகசியமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

குரு மீது நம்பிக்கை வைத்து பத்தாம் வாசலைக் காட்டியிருக்கிறார்

ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥

பத்தாவது வாசலில் பல வடிவங்கள் மற்றும் ஒன்பது பொக்கிஷங்களைக் கொண்ட பெயர் உள்ளது, அதன் ரகசியம் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥

அன்பே இறைவன் ஆன்மாவை உடலின் குகையில் வைத்து உயிரைத் தொடர்புபடுத்தியதாக நானக் கூறுகிறார்

ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥

உண்மையான இல்லத்தில் (சத்சங்கதி) அமர்ந்து கடவுளின் இந்த உண்மையான கீர்த்தனையைப் பாடுங்கள்.

ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵੇ ॥

அந்த உண்மை இல்லத்தில் (சத்சங்கதி) அமர்ந்து உண்மை துதி பாடுங்கள், அங்கு உண்மை எப்போதும் தியானிக்கப்படுகிறது.

ਸਚੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵੇ ॥

கடவுளே ! உங்களுக்குப் பிரியமானவர்களும், ஞானத்தைப் பெற்ற குருமுகர்களும் மட்டுமே இறுதி உண்மையைத் தியானிக்கிறார்கள்.

ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੇ ਜਨੁ ਪਾਵੇ ॥

இறுதி உண்மை அனைவருக்கும் எஜமானர், அது அருளுபவர்களால் மட்டுமே சத்தியம் அடையப்படுகிறது.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵੇ ॥੩੯॥

உண்மையான இல்லத்தில் (சத்சங்கதி) அமர்ந்து பரம சத்தியத்தைப் பாடிக்கொண்டே இருங்கள் என்று நானக் கூறுகிறார்.

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਓ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

ஹே அதிர்ஷ்டசாலிகளே! நீங்கள் ஆனந்த வாணியை பக்தியுடன் கேளுங்கள், அதைக் கேட்பதன் மூலம் உங்கள் விருப்பங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறும்.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੁਰੇ ॥

எவன் பரமபிதாவை அடைந்தானோ அவனுடைய துக்கங்கள் யாவும் நீங்கிவிட்டன.

ਦੁਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

உண்மைக் குரலைக் கேட்டவனுடைய துக்கங்கள், வியாதிகள், கோபங்கள் அனைத்தும் நீங்கின.

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥

இந்த உரையை முழு குருவிடமிருந்து அறிந்தவர்கள், அந்த முனிவர்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

இந்தப் பேச்சைக் கேட்பவர்கள் தூய்மை அடைகிறார்கள், இதைப் பாடுபவர்களும் தூய்மையாகிறார்கள். சத்குரு தனது உரையில் விரிவானவர்.

ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

நானக் குருவின் காலடியில் இருப்பதால் மனதில் எல்லையற்ற ஒலிகளைக் கொண்ட இசைக்கருவிகள் ஒலிக்கின்றன.

ਅਰਦਾਸ

ਪਿਰਾਰ்த்தਨੇ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਕਦਵਾਂ ਓਰੁਵਰੇ. ਈਲਾ ਵੇਹਰੀਯੁਮ ਅਹੁਪੁਤਮਾਨ ਕੁਰੁਵਿਨ
(ਕਦਵਾਂਰੁਦੈਯਤੁ).

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਮਰੀਯਾਠੈਕੁਕੁਰੀਯ ਵਾਗ਼ (ਭੀਮੈ ਸੇਯੁਪਵਰੁਕਗੈ ਅਭੀਪੁਪਵਰੁ
ਵਢਿਵਿਲ ਊਗ਼ ਕਦਵਾਂ) ਗ਼ਕਗ਼ਕੁ ਊਤਵਡੁਮ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਪੁਤੁਤਾਮ ਕੁਰੁਵਾਲ ਊਤਪੁਪੁਡ ਮਰੀਯਾਠੈਕੁਕੁਰੀਯ ਵਾਗ਼ਿਨ ਊਡ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ਮੁਠਲਿਲ ਵਾਗੈ ਨੀਨੈਵੁ ਸੇਯੁਪੁਗ਼ਕਗ਼ (ਭੀਮੈ ਸੇਯੁਪਵਰੁਕਗੈ
ਅਭੀਪੁਪਵਰੁ ਵਢਿਵਿਲ ਊਗ਼ ਕਦਵਾਂ); ਪੀਹਕੁ ਨਾਨਕਕੈ
ਨੀਨੈਵੁਕੁਰੁਗ਼ਕਗ਼ (ਅਵਰੁਠੁ ਊਨੁਮੈਕੁਪੁ ਪਗ਼ਕਗ਼ਿਪੁਪਿਲ ਕਵਨਮੁ
ਸੇਲੁਠੁਠੁਗ਼ਕਗ਼).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

ਪਿਨਨਰੁ ਕੁਰੁ ਅਗ਼ਕੁਠ, ਕੁਰੁ ਅਮਰੁ ਠਾਗ਼ੁ ਮਹੁਰੁਮੁ ਕੁਰੁ ਰਾਮੁ ਠਾਗ਼ੁ
ਊਕੀਯੋਰੈ ਨੀਨੈਠੁਠੁ ਠੀਯਾਨੀਯੁਗ਼ਕਗ਼; ਅਵਰੁਕਗ਼ ਗ਼ਕਗ਼ਕੁ
ਊਤਵਡੁਮ! (ਅਵਰੁਕਗ਼ਿਨ ਊਨੁਮੈਕੁ ਪਗ਼ਕਗ਼ਿਪੁਪਿਲ ਵਾਠੁਕ).

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਕੁਰੁ ਅਰੁਗ਼ਨ, ਕੁਰੁ ਠੁਰੁਕੋਵੀਨੁਠੁ ਮਹੁਰੁਮੁ ਮਠੀਪੁਪੀਹੁਕੁਰੀਯ ਕੁਰੁ ਠੁਰੁ
ਰਾਯੁ ਊਕੀਯੋਰੈ ਨੀਨੈਠੁਠੁ ਠੀਯਾਨੀਯੁਗ਼ਕਗ਼. (ਅਵਰੁਕਗ਼ਿਨ
ਊਨੁਮੈਕੁ ਪਗ਼ਕਗ਼ਿਪੁਪਿਲ ਵਾਠੁਕ).

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਮਰਿਯਾਤਾਏਕੁਰਿਯ ਕੁਰੁ ਘੁਰੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨਾਏ ਨ੍ਰਿਯਾਏ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨੁ
ਤ੍ਰਿਯਾਨਿਯੁਙਕੁਙ, ਯਾਨੁਦਾਯ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਮ ਮੂਲਮ, ਅਨਾਏਤੁ
ਤੁਨਪਙਕੁਙਮ ਮਹਾਨੁਤੁਵਿਠੁਮ. (ਅਵਰੁਕੁਙਿਨ ਆਨਮਕ
ਪਙਕੁਙਿਪਿਪਿਲ ਵਾਙਕੁ).

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਕੁਰੁ ਠੇਕੁ ਪਕੁਤੁਰਾ ਨ੍ਰਿਯਾਏਕੁਰੁਙਕੁਙ, ਅਪੁਪਾਠੁ ਓਨਪੁ
ਆਨਮਕ ਵਲਙਕੁਙ ਊਙਕੁਙ ਵੀਡਿਹੁਕੁ ਵ੍ਰਿਰਾਨੁ ਵਰੁਮ.

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਕਦਵੁਙੇ! ਵਙ੍ਰਿਯਾਕੁ ਕਾਡੁ ਏਲੁਲਾ ਊਡਙਕੁਙਿਲੁਮ ਏਙਕੁਙਕੁ
ਊਤਵੁਙਕੁਙ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਮਰਿਯਾਤਾਏਕੁਰਿਯ ਪਤੁਤਾਵੁ ਕੁਰੁ ਕੋਵਿਨੁਤੁ ਸਿਙਕਾ
ਨ੍ਰਿਯਾਏਕੁਰੁਙਕੁਙ (ਅਵਰੁਤੁ ਆਨਮਕ ਪਙਕੁਙਿਪਿਪਿਲ ਵਾਙਕੁ).
ਕਦਵੁਙੇ! ਵਙ੍ਰਿਯਾਕੁ ਕਾਡੁ ਏਲੁਲਾ ਊਡਙਕੁਙਿਲੁਮ ਏਙਕੁਙਕੁ
ਊਤਵੁਙਕੁਙ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਮਰਿਯਾਤਾਏਕੁਰਿਯ ਕੁਰੁ ਕ੍ਰਿਰਨੁਤੁ ਸਾਘੁਪਿਪਿਲ ਊਙਙ ਪਤੁ
ਅਰੁਸਰੁਕੁਙਿਨ ਠੇਯਵੀਕ ਓਙ੍ਰਿਯਾਪੁ ਪਹੁਰਿ ਸਿਨੁਤਿਤੁ ਤ੍ਰਿਯਾਨਿਯੁਙਕੁਙ,
ਮੇਲੁਮ ਊਙਕੁਙ ਏਙਙਙਙਕੁਙ ਠੇਯਵੀਕ ਪੁਪਾਠਾਏਕੁਙਿਨ ਪਕੁਕੁਮ
ਤ੍ਰਿਰੁਪੁਙਕੁਙ ਮਹੁਰੁਮ ਕੁਰੁ ਕ੍ਰਿਰਨੁਤੁ ਸਾਘੁਪਿਪਿਨ ਪਾਰੁਵਾਯਾਲੁ
ਮਕ੍ਰਿਙੁਸੁਸਿਯਾਪੁ ਪੇਰੁਙਕੁਙ; ਊਤੁਰੁ ਵਾਘੇ ਕੁਰੁ (ਅਹੁਪੁਤਮਾਨ
ਕਦਵੁਙੁ)!

**ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ,
ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ,
ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੇਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਐਨ੍ਹੇ ਅਨੰਪਰਕਲੀਨ, ਨਾਨਕੁ ਮਕਨਕਲੀਨ (ਕੁਰੂ ਕੋਵੀਨ੍ਹੰਤ ਸਿਨਕੀਨ) ਸੇਯਲਕਲੇ ਨੀਨੇਨਤੁਪ ਪਾਰੁਨਕਲ. ਨਾਹੁਪਤੁ ਤੀਯਾਕੀਕਲੀਨ; ਅਦਨਕਾਤ ਊਤੁਯੀਨ ਤੁਣੀਸ਼ਲਾਨ ਸ਼ੀਕੀਯਰਕਲੀਨ; ਨਾਮਤੁਨੀਨ ਨੀਹਤੁਨੀਨ ਤੀਨੇਨਤੁ ਪਕੁਤਰਕਲੀਨ; ਨਾਮਤੁਨੀਨ ਲਯੀਤੁਵਰਕਲੀਨ; ਨਾਮਤੁਨੇ ਨੀਨੇਨਕੁਰਨ੍ਹੁ, ਤੋਮੁਯੀਨ ਊਨੇਨੇਵਪ ਪਕੀਰਨ੍ਹੁ ਕੋਨੰਦਵਰਕਲੀਨ; ਊਲਵਸ ਸਮੇਯਲ ਕੁਦਨਕਲੇ ਤੋਦਨਕੀਯਵਰਕਲੀਨ; (ਊਨੇਨੇਯੇਪ ਪਾਤੁਕਾਪੁਤੁਕਾਕ) ਤਨਕਲ ਵਾਨਕਲੇ ਏਨ੍ਹੀਯਵਰਕਲੀਨ; ਮਹੁਰਕਲੀਨ ਕੁਰੇਪਾਠੁਕਲੇ ਕਵਨੀਕਕਾਤਵਰਕਲੀਨ; ਮੇਰੁਕੁਰੀਯ ਅਨੇਨੇਵਰੁਮ ਤੁਯੰਯੇਨ ਮਹੁਰੁਮ ਊਨੇਨੇਯੇਨ ਪਕੁਤੀ ਕੋਨੰਦਵਰਕਲੀਨ; ਊਤੁਰ ਵਾਊਹੇ ਕੁਰੂ (ਅਹੁਪੁਤਮਾਨ ਕੁਦਵਨ)!

**ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਰੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੇਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ,
ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ
ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ
ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੇਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਅਨੁਤੁ ਤੁਣੀਸ਼ਲਾਨ ਸ਼ੀਕੀਯ ਊਨਕਨੁਮ ਪੇਨਕਨੁਮ ਤਨਕਲ ਤਲੇਯੇ ਤੀਯਾਕਮੁ ਸੇਯੁਤਾਲੁਮ, ਤਨਕਲ ਸ਼ੀਕੀਯ ਮਤੁਤੁਨੇ ਵੀਨੁਕੁਕੋਕਾਠੁਕਕਾਮਲੁ ਸੇਯੁਤੁ ਤਨੀਤੁਵਮਾਨ ਸੇਵੇਯੇ ਨੀਨੇਨਤੁਪ ਪਾਰੁਨਕਲ; ਊਦਲੀਨ ਊਵੁਵਾਰੁ ਮੁਨੁਕਲੀਲੀਨੁਨੁਮ ਤਨਕਲੇਨੇ ਤੁਨੁਨੁ ਵੁਨੁਨੁਕ ਕੋਨੰਦਵਰ; ਯਾਰ ਊਸ਼ਨੁਤਲੇਯੇ ਅਕੁਰੁਨੀਨਾਰਕਲ; ਸਕੁਰਨਕਲੀਨ ਕੁਦੁਪੁਨੁ ਸੁਨੁਰੁਪੁਨੁ ਤੁਨੁਨੁ ਵੁਨੁਨੁਕ ਊਦੇਕੁਪੁਨੁਵਰਕਲੀਨ; ਮਰਕੁਦੇਕਲਾਲੁ ਵੇਦੁਪੁਨੁਵਰਕਲੀਨ; ਊਯੀਰੁਦਨੁ ਤੋਲੁਰੀਕੁਪੁਨੁਵਰਕਲੀਨ; ਕੁਰੁਤੁਵਾਰਾਕੁਕਲੀਨ ਕੁਨੁਨੀਯੁਤੁਨੇ ਕਾਕੁਕੁ ਤਨਕਲੇਨੇ ਤੀਯਾਕਮੁ ਸੇਯੁਤੁਵਰਕਲੀਨ; ਸ਼ੀਕੀਯ ਨੁਮੁਪੀਕੁਕੇਯੇ ਯਾਰ ਕੇਵੀਦਵੀਲੇ; ਸ਼ੀਕੀਯ ਮਤੁਤੁਨੇ ਕੁਦੇਪੁਨੁਤੁਵਰੁ ਮਹੁਰੁਮ ਅਵਰਕਲੀਨ ਨੀਨੁਨੁ ਮੁਯੇਯੇ ਕੁਦੇਸੀ ਮੁਸ਼ੁ ਵਰੇ ਕਾਪੁਪਾਹੁਰੀਯਵਰ; ਊਤੁਰ ਵਾਊਹੇ ਕੁਰੂ (ਅਹੁਪੁਤਮਾਨ ਕੁਦਵਨ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਫੀਕੀਯ ਮਤਥੀਨ ਅਨੇਨਥੁ ਇਦਙਕਲ ਮਹੁਰੁਮ ਅਨੇਨਥੁ ਕੁਰੁਥਵਾਰਾਕਕਲੀਲੁਮ ਊਙਕਲ ਁਠਠਠਙਕਲੇਥੁ ਠੀਰੁਪੁਪੁਙਕਲ; ਵਾਠੇ ਕੁਰੁ (ਅਹੁਪੁਥਮਾਨ ਕਦਵਲੁ)!

ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।

ਮੁਥਲੀਲ ਮਰੀਯਾਠੇਥਕੁਰੀਯ ਮੁਢੁ ਕਲੁਸਾਵੁਮ ਇਠਠ ਵੇਠਠਠਠਠਲੇਸੁ ਠੇਸੁਯੁਙਕਲ, ਅਵਰੁਕਲ ਊਙਕਲ ਪੇਯਰੇ ਠੀਯਾਠੀਕਕਠੁਠੁਮ; ਅਠਠਕੇਯ ਠੀਯਾਠਠਠੀਨ ਮੁਲਮ ਅਨੇਨਥੁ ਇਠਪਙਕਲਠੁਮ ਵਸਠੀਕਲਠੁਮ ਕੀਦੇਕਕਠੁਠੁਮ.

ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਠੀਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਠਤਹਿ,

ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਮਰੀਯਾਠੇਥਕੁਰੀਯ ਕਲੁਸਾ ਁਙਕੀਰੁਠਠਠਾਲੁਮ, ਊਠਠੁ ਪਾਠੁਕਾਪੁਪੇਯੁਮ ਅਰੁਠੇਯੁਮ ਕੋਕਾਠੁ; ਇਲਵਸ ਸਮੇਯਲਰੇ ਮਹੁਰੁਮ ਵਾਠੁ ਊਰੁਪੋਠੁਠੁ ਠੇਠਾਲੁਵੀਯਦੇਯਾਮਲੁ ਇਰੁਕਕਠੁਠੁਮ; ਊਠਠੁ ਪਕੁਠਰੁਕਲੀਨ ਮਾਠਠਠੇਥਕੁ ਕਾਪੁਪਾਹੁਰੁ; ਫੀਕੀਯ ਮਕੁਕਲੁਕੁ ਵੇਹੁਰੁਠੀਯੇ ਕੋਕਾਠੁਙਕਲ; ਮਰੀਯਾਠੇਥਕੁਰੀਯ ਵਾਠੁ ਁਪੁਪੋਠੁਠੁਮ ਁਙਕਲ ਊਠਵੀਕੁ ਵਰੁਠੁਠੁਮ; ਕਲੁਸਾਵੁਕੁ ਁਪੁਪੋਠੁਠੁਮ ਮਰੀਯਾਠੇਥ ਕੀਦੇਕਕਠੁਠੁਮ; ਊਠਠਰੁ ਵਾਠੇ ਕੁਰੁ (ਅਹੁਪੁਥਮਾਨ ਕਦਵਲੁ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!

ਫੀਕੀਯਰੁਕਲੁਕੁ ਫੀਕੀਯ ਪਰੀਸੁ, ਨੀਠਠ ਮੁਢੁ ਪਰੀਸੁ, ਫੀਕੀਯ ਸਠਠਙਕਲੇਥਕੁ ਕਦੇਪੁਪੀਢੀਕੁਕੁਮ ਪਰੀਸੁ, ਠੇਠਯਵੀਕ ਅਹੁਰੀਵੀਨ ਪਰੀਸੁ, ਊਰੁਠੀਯਾਠ ਨਮੁਪੀਕੁਕੇਯੀਨ ਪਰੀਸੁ, ਨਮੁਪੀਕੁਕੇਯੀਨ ਪਰੀਸੁ ਮਹੁਰੁਮ ਪੇਯਰੀਨ ਮੀਕੁਪੁਪੇਰੀਯ ਪਰੀਸੁ ਊਕੀਯਵਹੁਰੇ ਠਯਵੁਸੇਯੁਠੁ ਵਠੁਙਕੁਙਕਲ. ਕਦਵਲੇ! ਪਾਦਕਰੁਕਲ, ਮਾਠੀਕੇ, ਪਠਾਕੇਕਲ ਁਠਠੇਰੁਠਠੁਠੁਮ ਇਰੁਕਕਠੁਠੁਮ; ਊਠਠਮੇ ਁਠਠੁਠੁਮ ਵੇਲੁਲੁਠੁਠੁਮ; ਵਾਠੇ ਕੁਰੁ (ਅਹੁਪੁਥਮਾਨ ਕਦਵਲੁ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਅਠਾਨਾਤੁ ਝੀਕਕੀਯਰਕਲੀਨ ਮਨਮੁਮ ਅਦਕਕਮਾਕਵਮ, ਅਵਰਕਲੀਨ ਠਾਨਾਮ ਁਯਰਨੁਤਤਾਕਵਮ ਈਰੁਕਕਡੁਮ; ਕਡਵੁਲੇ! ਨੀਂਕਲ ਠਾਨਾਤੁਨਿਨ ਪਾਤੁਕਾਵਲਰ.

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਁਠਨਮੇਯਾਨਾ ਤਨੁਤਯੇ, ਵਾਹੇਹ ਕੁਰੁਵੇ! ਨੀਂਕਲ ਸਾਨੁਤਕੁਣਮੁਲ਼ਵਰਕਲੀਨ ਮਰੀਯਾਠੇ, ਁਠਰਵਰੁਰਕਲੀਨ ਸਕੁਤੀ, ਤਕੁਮੀਡਮ ਈਲਲਾਤਵਰਕਲੀਨ ਅਦੇਕਕਲਮ, ਨਾਕਲ ਁਕਲ ਮੁਨਨੀਲੇਯੀਲ ਤਾਠਮੇਯੁਡਨ ਪੀਰਾਰੁਤੁਠੇ ਸੇਯਕੀਹੇਮ.....(ਈਕੇ ਸੇਯਯਪੁਡਮ ਸਨੁਤਰੁਪਮ ਅਲਲੁ ਪੀਰਾਰੁਤੁਠੇਯੇ ਮਾਹੁਰੁਵਮ).

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਮੇਰੁਕਨੁਡ ਪੀਰਾਰੁਤੁਠੇਯੇ ਈਠੁਵਠੀਲ ਁਕਲੀਨ ਤਵਰੁਕਲੇਯੁਮ ਕੁਰੇਕਲੇਯੁਮ ਮਨਨੀਕਕਵਮ. ਅਠੇਵਰੀਨ ਪੋਰੁਕਲੇਯੁਮ ਤਯਵੁ ਸੇਯੁ ਨੀਰੇਵੇਰੁਠੁਕਲ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ਁਮਠੁ ਨਾਮਤੁਠੇ ਨੀਠੇਤੁ ਠੀਯਾਨੀਕਕਕਕੁਡਯਵਰੁਕਲੇ ਸਨੁਤੀਪੁਤਨ ਮੁਲਮ ਅਨੁ ਁਠਨਮੇਯਾਨਾ ਪਕੁਤਰੁਕਲੇ ਁਕਲੇ ਸਨੁਤੀਕੁਮਪੁਡ ਸੇਯਵਾਯਾਕ. ਕਡਵੁਲੇ! ਁਠਨਮੇਯਾਨਾ ਕੁਰੁਨਾਨਕ ਮੁਲਮ, ਁਕਲ ਪੋਯਰ ਁਯਰਨੁਤਤਾਕ, ਁਕਲ ਵੀਰੁਪੁਪੁਡ ਅਠੇਵਰੁਮ ਸੇਠੀਕਕਡੁਮ.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਕਲਸਾ ਕਡਵੁਲੁਕੁ ਸੋਨੁਤਮਾਨੁ; ਁਲਲਾ ਵੇਰੁਰੀਯੁਮ ਕਡਵੁਲੀਨ ਵੇਰੁਰੀ.

பயணத்திற்கான தத்துவம்

சீக்கியத்தின் தத்துவம் தர்க்கம், விரிவான தன்மை மற்றும் ஆன்மீக மற்றும் பொருள் உலகத்திற்கான அதன் "குறைபாடுகள் இல்லாத" அணுகுமுறை ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. அதன் இறையியல் எளிமையால் குறிக்கப்படுகிறது. சீக்கிய நெறிமுறைகளில், தனிநபரின் சுயம் மற்றும் சமூகம் (சங்கத்) ஆகியவற்றிற்கு இடையே எந்த முரண்பாடும் இல்லை.

சீக்கிய மதம் சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குருநானக்கால் நிறுவப்பட்ட இளைய உலக மதமாகும். இது ஒரு உன்னதமானவர் மற்றும் பிரபஞ்சத்தின் படைப்பாளர் (வாஹேகுரு) மீதான நம்பிக்கையை வலியுறுத்துகிறது. இது நித்திய பேரின்பத்திற்கான எளிய நேரான பாதையை வழங்குகிறது. அன்பு மற்றும் உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தின் செய்தியை பரப்புகிறது. சீக்கிய மதம் கண்டிப்பாக ஒரு ஏகத்துவ நம்பிக்கை மற்றும் நேரம் அல்லது இடத்தின் வரம்புகளுக்கு உட்பட்ட ஒரே ஒருவராக கடவுளை அங்கீகரிக்கிறது.

சிருஷ்டி, பராமரிப்பாளர், அழிப்பவர் மற்றும் மனித வடிவத்தை எடுக்காத ஒரே கடவுள் என்று சீக்கிய மதம் நம்புகிறது. அவதாரக் கோட்பாடு சீக்கிய மதத்தில் இடமில்லை. இது தெய்வங்கள் மற்றும் பிற தெய்வங்களுக்கு எந்த மதிப்பையும் ஏற்படுத்தாது.

சீக்கியத்தில் நெறிமுறைகளும், மதமும் ஒன்றாகச் செல்கின்றன. ஆன்மீக வளர்ச்சியை நோக்கி அடியெடுத்து வைப்பதற்காக ஒருவர் அன்றாட வாழ்வில் தார்மீக குணங்களை புகுத்தி நற்பண்புகளை கடைபிடிக்க வேண்டும். நேர்மை, இரக்கம், பெருந்தன்மை, பொறுமை மற்றும் பணிவு போன்ற குணங்களை முயற்சி மற்றும் விடாமுயற்சியால் மட்டுமே உருவாக்க முடியும். நமது பெரிய குருக்களின் வாழ்க்கை இந்த திசையில் உத்வேகத்தின் ஆதாரமாக உள்ளது.

சீக்கிய மதம் மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் பிறப்பு மற்றும் இறப்பு சுழற்சியை உடைத்து கடவுளுடன் இணைவது என்று போதிக்கிறது. குருவின் போதனைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலமும், புனித நாமத்தை (நாம்) தியானிப்பதன் மூலமும், சேவை மற்றும் தொண்டு செயல்களைச் செய்வதன் மூலமும் இதைச் சாதிக்க முடியும்.

நாம் மார்க்கம் கடவுளை நினைவுகூருவதற்கு தினசரி பக்தியை வலியுறுத்துகிறது. முக்தி அடைய காம் (ஆசை), க்ரோத் (கோபம்), லோப் (பேராசை), மோஹ் (உலகப் பற்று) மற்றும் அஹங்கர் (பெருமை) ஆகிய ஐந்து உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். சீக்கிய மதத்தில் விரதம் மற்றும் புனித யாத்திரை, சகுனம் மற்றும் துறவு போன்ற சடங்குகள் மற்றும்

வழக்கமான நடைமுறைகள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் கடவுளுடன் இணைவது மற்றும் இது குரு கிரந்த் சாஹிப்பின் போதனைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. சீக்கிய மதம் பக்தி மார்க்கத்தை அல்லது பக்தியின் பாதையை வலியுறுத்துகிறது. இருப்பினும், ஜியான் மார்க் (அறிவின் பாதை) மற்றும் கரம் மார்க் (செயல் பாதை) ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை இது அங்கீகரிக்கிறது. ஆன்மீக இலக்கை அடைய கடவுளின் அருளைப் பெற வேண்டியதன் அவசியத்தை இது வலியுறுத்துகிறது.

சீக்கியம் ஒரு நவீன, தர்க்கரீதியான மற்றும் நடைமுறை மதமாகும். சாதாரண குடும்ப வாழ்க்கை (கிரஹஸ்ட்) இரட்சிப்புக்கு எந்த தடையும் இல்லை என்று அது நம்புகிறது. முக்தி அடைவதற்கு பிரம்மச்சரியமோ உலகத் துறவோ அவசியமில்லை. உலகத் துன்பங்கள் மற்றும் சோதனைகளுக்கு மத்தியில் பிரிந்து வாழ முடியும். ஒரு பக்தன் உலகில் வாழ வேண்டும், ஆனால் வழக்கமான பதற்றம் மற்றும் கொந்தளிப்புக்கு மேலே தலையை வைத்திருக்க வேண்டும். அவர் ஒரு அறிவார்ந்த சிப்பாயாக இருக்க வேண்டும், மேலும் கடவுளுக்கு புனிதமானவராக இருக்க வேண்டும்.

சீக்கியம் ஒரு காஸ்மோபாலிட்டன் மற்றும் ஒரு "மதச்சார்பற்ற மதம்" எனவே சாதி, மதம், இனம் அல்லது பாலினத்தின் அடிப்படையில் அனைத்து வேறுபாடுகளையும் நிராகரிக்கிறது. கடவுளின் பார்வையில் எல்லா மனிதர்களும் சமம் என்று நம்புகிறது. குருக்கள் பெண்களின் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தினார், பெண் சிசுக்கொலை மற்றும் சதி (விதவை எரிப்பு) நடைமுறையை நிராகரித்தார். அவர்கள் விதவை மறுமணத்தை தீவிரமாக பிரச்சாரம் செய்தனர் மற்றும் பர்தா முறையை (முக்காடு அணிந்த பெண்கள்) நிராகரித்தனர். மனதை அவர் மீது ஒருமுகப்படுத்த, ஒருவர் புனித நாமத்தை (நாம்) தியானிக்க வேண்டும் மற்றும் சேவை மற்றும் தொண்டு செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். பிச்சை அல்லது நேர்மையற்ற வழிகளில் அல்லாமல் நேர்மையான வேலையின் மூலம் (கிராத் கர்ணன்) ஒருவரின் வாழ்வாதாரத்தை சம்பாதிப்பது கௌரவமாக கருதப்படுகிறது. வந்த சக்னா, மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதும் ஒரு சமூகப் பொறுப்பாகும். தனிநபர் தஸ்வந்த் (அவரது வருவாயில் 10%) மூலம் தேவைப்படுபவர்களுக்கு உதவுவார் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சேவா, சமூக சேவை ஆகியவை சீக்கிய மதத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். ஒவ்வொரு குருத்வாராவிலும் காணப்படும் இலவச சமூக சமையலறை (லங்கர்) இந்த சமூக சேவையின் ஒரு வெளிப்பாடாகும்.

சீக்கிய மதம் நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கையை ஆதரிக்கிறது. அது அவநம்பிக்கை சித்தாந்தத்தை ஏற்கவில்லை.

இந்த வாழ்க்கைக்கு ஒரு நோக்கமும் ஒரு குறிக்கோளும் இருப்பதாக குருக்கள் நம்பினர். இது தன்னையும் கடவுளையும் உணரும் வாய்ப்பை வழங்குகிறது. மேலும், மனிதன் தன் செயல்களுக்குப் பொறுப்பு. அவரது செயல்களின் முடிவுகளிலிருந்து அவர் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியைக் கோர முடியாது. எனவே தான் செய்யும் செயல்களில் மிகவும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும்.

சீக்கிய வேதம், குரு கிரந்த் சாஹிப், நித்திய குரு. புனித நூலுக்கு மத போதகர் அந்தஸ்தை வழங்கிய ஒரே மதம் இதுதான். சீக்கிய மதத்தில் வாழும் மனித குருவுக்கு (தேஹ்தாரி) இடமில்லை.

பெண்களின் பங்கு

சீக்கிய மதத்தின் கொள்கைகள் பெண்களுக்கு, ஆண்களுக்கு நிகரான ஆன்மாக்கள் மற்றும் அவர்களின் ஆன்மீகத்தை வளர்ப்பதற்கு சம உரிமை உள்ளது என்று கூறுகிறது. அவர்கள் மத சபைகளை வழிநடத்தலாம், அகண்ட பாதையில் (பரிசுத்த வேதாகமத்தின் தொடர்ச்சியான பாராயணம்), கீர்த்தனை (சபையில் பாடல்களைப் பாடுதல்), கிரந்திகளாக (பூசாரிகள்) பணியாற்றலாம். அவர்கள் அனைத்து மத, கலாச்சார, சமூக மற்றும் மதச்சார்பற்ற நடவடிக்கைகளிலும் பங்கேற்கலாம். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமத்துவத்தை வழங்கிய முதல் பெரிய உலக மதம் சீக்கியம். குரு நானக், பாலின அடிப்படையிலான சமத்துவத்தைப் போதித்தார், மேலும் அவருக்குப் பின் வந்த குருக்கள் சீக்கிய வழிபாடு மற்றும் நடைமுறையின் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் பெண்களை முழுமையாகப் பங்கேற்க ஊக்குவித்தார்.

குரு கிரந்த் சாஹிப் கூறுகிறது,

பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள், அனைவரும் கடவுளால் படைக்கப்பட்டவர்கள். இதெல்லாம் கடவுளின் நாடகம். நானக் கூறுகிறார், உங்கள் படைப்புகள் அனைத்தும் நல்லது மற்றும் புனிதமானது" -SGGS ப.304

சேவை, பக்தி, தியாகம் மற்றும் ஆண்களுக்கு நிகரான வீரம் ஆகியவற்றில் பெண்களை சமமாக சித்தரிக்கும் பாத்திரத்தை சீக்கிய வரலாறு பதிவு செய்துள்ளது. பெண்களின் தார்மீக கண்ணியம், சேவை மற்றும் சுய தியாகம் ஆகியவற்றின் பல எடுத்துக்காட்டுகள் சீக்கிய பாரம்பரியத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

சீக்கிய மதத்தின் படி, ஆண்களும் பெண்களும் ஒரே நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள். பரஸ்பர உறவுகள் மற்றும் ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருக்கும் அமைப்பில், ஆண் பெண்ணிலிருந்து பிறக்கிறான், பெண் ஆணின் விதையிலிருந்து பிறக்கிறாள். சீக்கிய மதத்தின்படி, ஒரு பெண் இல்லாமல் ஒரு ஆணால் தனது வாழ்க்கையில் பாதுகாப்பாகவும் முழுமையாகவும் உணர முடியாது, மேலும் ஒரு ஆணின் வெற்றி அவனுடன் தன் வாழ்க்கையைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் பெண்ணின் அன்பு மற்றும் ஆதரவுடன் தொடர்புடையது, மேலும் நேர்மாறாகவும். குரு நானக் கூறினார்:

[அது] பந்தயத்தைத் தொடரும் ஒரு பெண்" மற்றும் "பெண்ணிலிருந்து தலைவர்களும் அரசர்களும் பிறக்கும்போது, பெண் சபிக்கப்பட்டதாகவும் கண்டனம் செய்யப்பட்டதாகவும் கருதக்கூடாது." SGGGS பக்கம் 473.

இரட்சிப்பு: ஒரு மதம் பெண்களை இரட்சிப்பை அடையக்கூடியதாக கருதுகிறதா, இங்கு கடவுளை உணர்தல் அல்லது உயர்ந்த ஆன்மிக சாம்ராஜ்யமாக கருதுகிறதா என்பது எழுப்ப வேண்டிய முக்கியமான விஷயம். குரு கிரந்த் சாஹிப் கூறுகிறது,

"எல்லா உயிரினங்களிலும் இறைவன் வியாபித்திருக்கிறார், இறைவன் ஆண் மற்றும் பெண் எல்லா வடிவங்களிலும் வியாபித்திருக்கிறார்" (குரு கிரந்த் சாஹிப், ப.605).

குரு கிரந்த் சாஹிப்பின் மேற்கூறிய கூற்றிலிருந்து, கடவுளின் ஒளி இருபாலருக்கும் சமமாக உள்ளது. எனவே குருவின் போதனைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் ஆண்களும், பெண்களும் சமமான முக்தியை அடையலாம். பல மதங்களில், ஒரு பெண் ஆணின் ஆன்மீகத்திற்கு ஒரு தடையாக கருதப்படுகிறாள், ஆனால் சீக்கியத்தில் இல்லை. குரு இதை மறுக்கிறார். 'சீக்கிய மதத்தின் தற்போதைய சிந்தனைகள்' என்ற நூலில், ஆலிஸ் பசார்க் கூறுகிறார்,

"முதல் குரு பெண்ணை ஆணுக்கு இணையாக வைத்தார்...பெண் ஆணுக்கு தடையாக இருக்கவில்லை, கடவுளுக்கு சேவை செய்வதிலும் முக்தி தேடுவதிலும் ஒரு பங்காளியாக இருந்தாள்".

திருமணம்: குரு நானக் கிரஸ்தாவைப் பரிந்துரைத்தார் - ஒரு இல்லத்தரசியின் வாழ்க்கை, பிரம்மச்சரியம் மற்றும் துறவுக்குப் பதிலாக, கணவனும் மனைவியும் சமமான பங்காளிகளாக இருந்தனர் மற்றும் நம்பகத்தன்மை இருவருக்கும் விதிக்கப்பட்டது. புனித வசனங்களில், இல்லற மகிழ்ச்சியை ஒரு நேசத்துக்குரிய இலட்சியமாக முன்வைக்கப்படுகிறது மற்றும் திருமணம் என்பது தெய்வீக அன்பின் வெளிப்பாட்டிற்கான ஒரு இயங்கும் உருவகமாக வழங்கப்படுகிறது. ஆரம்பகால சீக்கிய மதத்தின் கவிஞரும், சீக்கியக் கோட்பாட்டின் அதிகாரப்பூர்வ மொழிபெயர்ப்பாளருமான பாய் குருதாஸ், பெண்களுக்கு அதிக மரியாதை செலுத்துகிறார். அவர் சொல்கிறார்:

ஒரு பெண், அவளுடைய பெற்றோர் வீட்டில் மிகவும் பிடித்தவள், அவளுடைய அப்பா மற்றும் அம்மாவால் மிகவும் நேசிக்கப்படுகிறாள். மாமியார் வீட்டில், அவள் குடும்பத்தின் தூண், அதன் அதிர்ஷ்டத்திற்கு உத்தரவாதம் ..ஆன்மிக ஞானம் ஆகியவற்றில் பங்கெடுத்து, உன்னதமான பண்புகளுடன், ஒரு பெண், ஆணின் மற்ற பாதி, அவரை விடுதலையின் வாசலுக்கு அழைத்துச் செல்கிறாள்." (வரன், வ.16)

சம நிலை: ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே சமமான அந்தஸ்தை உறுதி செய்வதற்காக, சங்கத் (புனித கூட்டுறவு) மற்றும் பங்கட் (ஒன்றாக உண்பது) நடவடிக்கைகளில் துவக்கம், அறிவுறுத்தல் அல்லது பங்கேற்பது போன்ற விஷயங்களில் குருக்கள் பாலினங்களுக்கு இடையே வேறுபாடு காட்டவில்லை. சரூப் தாஸ் பல்லாவின் கூற்றுப்படி, மஹிமா பிரகாஷ், குரு அமர் தாஸ் பெண்கள் முக்காடு பயன்படுத்துவதை விரும்புவதில்லை. அவர் சீடர்களில் சில சமூகங்களை மேற்பார்வையிட பெண்களை நியமித்தார் மற்றும் சதி வழக்கத்திற்கு எதிராக பிரசங்கித்தார். மாதா குஜ்ரி மாய் பாகோ, மாதா சுந்தரி, ராணி சாஹிப் கவர், ராணி சதா கவர் மற்றும் மகாராணி ஜிந்த் கவர் போன்ற பல பெண்களின் பெயர்களை சீக்கிய வரலாறு பதிவு செய்கிறது.

கல்வி: சீக்கிய மதத்தில் கல்வி மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. அது யாருடைய வெற்றிக்கும் முக்கியமாகும். இது ஒரு தனிமனித வளர்ச்சியின் செயல் மற்றும் 3 ஆம் குரு பல பள்ளிகளை அமைத்ததற்கு இதுவே காரணம். குரு கிரந்த் சாஹிப் கூறுகிறது,

"அனைத்து தெய்வீக அறிவும் சிந்தனையும் குரு மூலம் பெறப்படுகிறது" (குரு கிரந்த் சாஹிப், ப.831).

அனைவருக்கும் கல்வி இன்றியமையாதது மற்றும் அனைவரும் சிறந்தவர்களாக இருக்க உழைக்க வேண்டும். 3 வது குருவால் அனுப்பப்பட்ட சீக்கிய மிஷனரிகளில் ஐம்பத்திரண்டு பேர் பெண்கள். 'சீக்கிய பெண்களின் பங்கு மற்றும் நிலை' என்ற நூலில், டாக்டர் மொஹிந்தர் கவர் கில் எழுதுகிறார்.

"பெண்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வரை எந்த ஒரு போதனையும் வேறொன்றாது" என்று குரு அமர்தாஸ் உறுதியாக நம்பினார்.

ஆடைகள் மீதான கட்டுப்பாடுகள்: சீக்கிய மதம் பெண்கள் முக்காடு அணியக் கூடாது என்று கூறுவதைத் தவிர, ஆடைக் கட்டுப்பாடு குறித்து எளிமையான மற்றும் மிக முக்கியமான அறிக்கையை அளிக்கிறது. இது பாலினம் பாராமல் அனைத்து சீக்கியர்களுக்கும் பொருந்தும். குரு கிரந்த் சாஹிப் கூறுகிறது,

"உடல் அசௌகரியமாகவும், மனதில் தீய எண்ணங்கள் நிறைந்ததாகவும் இருக்கும் ஆடைகளை அணிவதைத் தவிர்க்கவும்." எஸ்ஜிஜிஎஸ், பக்கம் 16

இதனால், எந்த வகையான ஆடைகள் மனதில் தீய எண்ணங்களை நிரப்புகின்றன என்பதை சீக்கியர்கள் உணர்ந்து அவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும். சீக்கியப் பெண்கள் கிர்பான் (வாள்) மற்றும் மற்றவர்களுடன் தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, இது பெண்களுக்கு தனித்துவமானது, ஏனெனில் இது வரலாற்றில் முதல் முறையாகும். பெண்கள் தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டபோது அவர்கள் உடல் பாதுகாப்புக்காக ஆண்களைச் சார்ந்திருக்க மாட்டார்கள்.

SGGS மேற்கோள்கள்: பூமியிலும் வானத்திலும் நான் எந்த வினாடியையும் பார்க்கவில்லை. அனைத்து பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் மத்தியில், அவரது ஒளி பிரகாசிக்கிறது. " Sggs பக்கம் 223. பெண்ணிலிருந்து, ஆண் பிறக்கிறான்; பெண்ணுக்குள், ஆண் கருத்தரிக்கப்படுகிறான்; பெண்ணுடன் அவர் நிச்சயதார்த்தம் செய்து திருமணம் செய்து கொண்டார். பெண் அவனுடைய தோழியாகிறாள்; பெண் மூலம் வருங்கால சந்ததி வரும். அவனுடைய பெண் இறந்துவிட்டால், அவன் வேறொரு பெண்ணைத் தேடுகிறான்; பெண்ணுக்கு அவன் கட்டுப்பட்டவன். அப்படியானால் அவளை ஏன் கெட்டது என்று அழைப்பது? அவளிடமிருந்து அரசர்கள்

பிறக்கிறார்கள். பெண்ணிலிருந்து, பெண் பிறக்கிறாள்; பெண் இல்லாமல் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். குரு நானக், SGGGS பக்கம் 473.

வரதட்சணை தொடர்பாக: ஆண்டவரே, எனது திருமணப் பரிசாகவும் வரதட்சணையாகவும் உமது பெயரை எனக்குக் கொடுங்கள்." ஸ்ரீ குரு ராம் தாஸ் ஜி, பக்கம் 78, வரி 18 SGGGS.

பர்தா பயிற்சி பற்றி: "இருங்கள், இருங்கள், மருமகளே - உங்கள் முகத்தை முக்காடு போட்டு மறைக்க வேண்டாம். இறுதியில், இது உங்களுக்கு அரை ஷெல் கூட கொண்டு வராது. உங்களுக்கு முன் இருந்தவர் அவள் முகத்தை மறைக்கிறார்; அவளைப் பின்தொடர வேண்டாம். அடிச்சுவடுகள். முகத்தை மறைப்பதில் உள்ள ஒரே தகுதி என்னவென்றால், "என்ன உன்னதமான மணமகள் வந்தாள்" என்று சில நாட்களுக்கு மக்கள் சொல்வார்கள். நீங்கள் கடவுளின் மகிமையான துதிகளைத் தவிர்த்து, நடனமாடி, பாடினால் மட்டுமே உங்கள் திரை உண்மையாக இருக்கும். -பி. 484, எஸ்ஜிஜிஎஸ்

பெண்கள் மற்றும் உண்மையில் அனைத்து ஆன்மாக்களும் ஆன்மீக வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வலுவாக ஊக்குவிக்கப்பட்டனர்: "எனது அன்பு சகோதரிகளே மற்றும் ஆன்மீகத் தோழர்களே, வாருங்கள்; உங்கள் அரவணைப்பில் என்னைக் கட்டிப்பிடிக்கவும். நாம் ஒன்றாகச் சேர்வோம், நமது சர்வ வல்லமையுள்ள கணவர் இறைவனின் கதைகளைச் சொல்வோம்." -குரு நானக் , பக் 17, SGGGS.

"நண்பரே, மற்ற உடைகள் அனைத்தும் மகிழ்ச்சியை அழிக்கிறது, கைகால்களை அணிவது வேதனையாகும், மேலும் தவறான சிந்தனை மனதை நிரப்புகிறது"-SGGS பக்கம் 16

தலைப்பாகையின் முக்கியத்துவம்

தலைப்பாகை ஒரு சீக்கியரின் பிரிக்க முடியாத பகுதியாக இருந்து வருகிறது. சுமார் 1500 A.D மற்றும் சீக்கிய மதத்தை நிறுவிய குரு நானக்கின் காலத்திலிருந்து, சீக்கியர்கள் தலைப்பாகை அணிந்துள்ளனர்.

தலைப்பாகை அல்லது "பக்ரி" பெரும்பாலும் "பேக்" அல்லது "தஸ்தர்" என்று சுருக்கப்படுவது ஒரே கட்டுரைக்கான பல்வேறு பேச்சுவழக்கில் உள்ள வெவ்வேறு சொற்கள். இந்த வார்த்தைகள் அனைத்தும் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரும் தங்கள் தலையை மறைக்க அணியும் ஆடையைக் குறிக்கிறது. இது ஒரு நீண்ட தாவணி போன்ற ஒற்றைத் துணியால் தலையைச் சுற்றி அல்லது சில சமயங்களில் உள் "தொப்பி" அல்லது பட்காவைக் கொண்டிருக்கும். பாரம்பரியமாக இந்தியாவில், தலைப்பாகை சமுதாயத்தில் உயர் அந்தஸ்துள்ள ஆண்கள் மட்டுமே அணியப்படுகிறது; தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது தாழ்ந்த சாதி ஆண்கள் தலைப்பாகை அணிய அனுமதிக்கப்படவில்லை.

துண்டிக்கப்படாத முடியை வைத்திருப்பது குரு கோவிந்த் சிங்கால் ஐந்து கே அல்லது ஐந்து நம்பிக்கைக் கட்டுரைகளில் ஒன்றாகக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டாலும், 1469 இல் சீக்கியின் தொடக்கத்திலிருந்தே இது சீக்கிய மதத்துடன் நீண்ட காலமாக நெருக்கமாக தொடர்புடையது. உலகில் உள்ள ஒரே மதம் சீக்கியம் மட்டுமே, அதில் வயது வந்த ஆண்கள் அனைவரும் தலைப்பாகை அணிவது கட்டாயமாகும். மேற்கத்திய நாடுகளில் தலைப்பாகை அணிபவர்களில் பெரும்பாலோர் சீக்கியர்கள். சீக்கிய பக்ரி தஸ்தார் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. 'தஸ்தர்' என்பது பாரசீகச் சொல். அதன் பொருள் 'கடவுளின் கை' என்பது அவருடைய ஆசீர்வாதத்தைக் குறிக்கிறது.

சீக்கியர்கள் பல மற்றும் தனித்துவமான தலைப்பாகைகளுக்கு பிரபலமானவர்கள். பாரம்பரியமாக, தலைப்பாகை மரியாதைக்குரியது மற்றும் நீண்ட காலமாக பிரபுக்களுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு பொருளாக இருந்து வருகிறது. இந்தியாவில் முகலாயர்களின் ஆதிக்கத்தின் போது, முஸ்லிம்கள்

மட்டுமே தலைப்பாகை அணிய அனுமதிக்கப்பட்டனர். அனைத்து முஸ்லிமல்லாதவர்களும் அணிவது கண்டிப்பாக தடைசெய்யப்பட்டது.

குரு கோவிந்த் சிங், முகலாயர்களின் இந்த அத்துமீறலை மீறி தனது சீக்கியர்கள் அனைவரையும் தலைப்பாகை அணியச் சொன்னார். அவர் தனது கல்சாவைப் பின்பற்றுபவர்களுக்காக பட்டியலிட்ட உயர் தார்மீக தரங்களை அங்கீகரிப்பதற்காக இது அணியப்பட வேண்டும். அவர் தனது கல்சா தனித்துவமாகவும், "உலகின் மற்ற பகுதிகளிலிருந்து தனித்து நிற்க" உறுதியாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். சீக்கிய குருக்கள் வகுத்த தனித்துவமான பாதையை அவர்கள் பின்பற்ற வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். இவ்வாறு, குரு நினைத்தபடி, தலைப்பாகை அணிந்த சீக்கியர் எப்போதும் கூட்டத்தில் இருந்து தனித்து நிற்கிறார்; அவர் தனது 'துறவி-சிப்பாய்கள்' எளிதில் அடையாளம் காணக்கூடியதாக மட்டுமல்லாமல், எளிதில் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார்.

ஒரு சீக்கிய ஆணை பெண்ணை தலைப்பாகை அணியும் போது, தலைப்பாகை வெறும் துணிப் பட்டையாக நின்று விடுகிறது; ஏனெனில் அது சீக்கியரின் தலையுடன் ஒன்றாக மாறுகிறது. தலைப்பாகை மற்றும் சீக்கியர்கள் அணியும் மற்ற நான்கு நம்பிக்கைப் பொருட்களும் மகத்தான ஆன்மீக மற்றும் தற்காலிக முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளன. தலைப்பாகை அணிவதில் பல அடையாளங்கள் இருந்தாலும் - இறையாண்மை, அர்ப்பணிப்பு, சுயமரியாதை, தைரியம் மற்றும் பக்தி, ஆனால், சீக்கியர்கள் தலைப்பாகை அணிவதற்கான முக்கிய காரணம் - அவர்களின் அன்பு, கீழ்ப்படிதல் மற்றும் ஸ்தாபகருக்கு மரியாதை. கல்சா குரு கோவிந்த் சிங்.

மேலே உள்ள முக்கிய வார்த்தைகளை வேறு ஏதாவது கொண்டு மாற்ற வேண்டும். 'காரணமாக' இருக்கலாம்.

"தலைப்பாகை என்பது நமது குரு நமக்குக் கொடுத்த பரிசு. நமது சொந்த உயர் உணர்வுக்கு அர்ப்பணிப்பு என்ற சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் சிங்கர்களாகவும், கவுர்களாகவும் நாம் முடிசூடுகிறோம். ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் ஒரே

மாதிரியாக, இந்த திட்ட அடையாளம் ராயல்டி, கருணை மற்றும் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. நாம் முடிவிலியின் உருவத்தில் வாழ்கிறோம், அனைவருக்கும் சேவை செய்வதில் அர்ப்பணிப்புடன் இருக்கிறோம் என்பதற்கான சமிக்ஞை இது. தலைப்பாகை முழுமையான அர்ப்பணிப்பைத் தவிர வேறு எதையும் குறிக்காது. உங்கள் தலைப்பாகையைக் கட்டிக்கொண்டு தனித்து நிற்க நீங்கள் தேர்வு செய்யும் போது, ஆறு பில்லியன் மக்களிடமிருந்து தனித்து நிற்கும் ஒரு நபராக நீங்கள் அச்சமின்றி நிற்கிறீர்கள். இது மிகச் சிறந்த செயல்." (சிக்நெட்டில் இருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்டது).

உங்கள் பயணத்தில் பணிவு முக்கிய சாராம்சம்

பணிவு என்பது சீக்கிய மதத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். இதன்படி, சீக்கியர்கள் கடவுளுக்கு முன்பாக பணிவுடன் வணங்க வேண்டும். பணிவு அல்லது நிம்ரதா, பஞ்சாபியில் நெருங்கிய தொடர்புடைய சொற்கள். நிம்ரதா என்பது குர்பானியில் தீவிரமாக ஊக்குவிக்கப்படும் ஒரு நற்பண்பு. இந்த பஞ்சாபி வார்த்தையின் மொழிபெயர்ப்பு "அடக்கம்", "பரோபகாரம்" அல்லது "அடக்கம்". யாரோ ஒருவரை விட அவர் அல்லது அவள் சிறந்தவர் அல்லது முக்கியமானவர் என்ற எண்ணத்தால் மனம் திசைதிருப்பப்படாத ஒருவர்.

சிக்கல் பகுதி - மேலே உள்ள சரியான வாக்கியம் அல்ல.

இது அனைத்து மனிதர்களும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான குணம் மற்றும் சீக்கியர்களின் மனநிலையின் இன்றியமையாத பகுதியாகும். இந்த குணம் சீக்கியர்களுடன் எல்லா நேரங்களிலும் இருக்க வேண்டும்.

சீக்கிய ஆயுதக் களஞ்சியத்தில் உள்ள மற்ற நான்கு குணங்கள்:

உண்மை (சனி), மனநிறைவு (சந்தோக்), இரக்கம் (தயா) மற்றும் காதல் (பியார்).

இந்த ஐந்து குணங்கள் ஒரு சீக்கியருக்கு இன்றியமையாதது, மேலும் இந்த நற்பண்புகளை புகத்துவதற்கும் அவர்களின் ஆளுமையின் ஒரு பகுதியாக மாற்றுவதற்கும் தியானம் செய்வதும் குர்பானியை ஓதுவதும் அவர்களின் கடமையாகும்.

குர்பானி நமக்கு என்ன சொல்கிறார்:

அடமையின் பலன் உள்ளுணர்வு அமைதி மற்றும் மகிழ்ச்சி. பணிவுடன் அவர்கள் கடவுளை தியானம் செய்கிறார்கள், சிறந்த பொக்கிஷம். கடவுள் உணர்வுள்ளவர் பணிவுடன் திளைத்தவர். யாருடைய இதயம் இரக்கத்துடன் நிலையான பணிவுடன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுள்ளது. சீக்கிய மதம் மனத்தாழ்மையை கடவுளுக்கு முன்பாக பிச்சை எடுக்கும் கிண்ணமாக கருதுகிறது."

குரு நானக், சீக்கிய மதத்தின் முதல் குரு:

"உங்கள் மனதில் அன்புடனும் பணிவுடனும் கேட்பதும் நம்புவதும், உள்ளத்தில் உள்ள புனித சன்னதியில், பெயரால் உங்களைத் தூய்மைப்படுத்துங்கள்." - SGGG பக்கம் 4.

"மனநிறைவை உங்கள் காது வளையங்களாகவும், பணிவு உங்கள் பிச்சைக் கிண்ணமாகவும், தியானத்தை உங்கள் உடலுக்கு சாம்பலாகவும் ஆக்குங்கள்."-SGGG பக்கம் 6

"பணிவு உலகில், வார்த்தை அழகு. ஒப்பற்ற அழகின் வடிவங்கள் அங்கு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன." SGGG பக்கம் 8.

"அடக்கம், பணிவு மற்றும் உள்ளூணர்வு புரிதல் என் மாமியார் மற்றும் மாமானார்" -SGGG பக்கம் 152.

ஆன்மீகத்தை நோக்கிய பயணம்

குரு கிரந்த சாஹிப் ஒரு நித்திய ஜீவனுள்ள குரு, சீக்கிய குருக்கள், இந்து மற்றும் முஸ்லீம் புனிதர்களின் கவிதை அமைப்பு. அவர்கள் மூலம் அனைத்து மனிதகுலத்திற்கும் கடவுள் கொடுத்த வரப்பிரசாதம் இந்த தொகுப்பு. குரு கிரந்த சாஹிப்பில் உள்ள பார்வை எந்த விதமான ஓடுக்குமுறையும் இல்லாத தெய்வீக நீதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகம். கிரந்தம் இந்து மதம் மற்றும் இஸ்லாம் ஆகியவற்றின் வேதங்களை அங்கீகரித்து மதிக்கும் அதே வேளையில், இந்த இரண்டு மதங்களுடனும் தார்மீக நல்லிணக்கத்தை இது குறிக்கவில்லை. குரு கிரந்த சாஹிப்பில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகரான பாத்திரங்களுடன் மிகவும் மதிக்கப்படுகிறார்கள். பெண்களுக்கு ஆண்களுக்கு நிகரான ஆன்மாக்கள் உள்ளன, எனவே விடுதலையை அடைவதற்கான சம வாய்ப்புகளுடன் தங்கள் ஆன்மீகத்தை வளர்த்துக் கொள்ள சம உரிமை உள்ளது. பெண்கள் அனைத்து மத, கலாச்சார, சமூக மற்றும் மதச்சார்பற்ற நடவடிக்கைகளில் முன்னணி மத சபைகள் உட்பட பங்கேற்கலாம்.

சீக்கிய மதம் சமத்துவம், சமூக நீதி, மனித குலத்திற்கான சேவை மற்றும் பிற மதங்களுக்கு சகிப்புத்தன்மை ஆகியவற்றை பரிந்துரைக்கிறது. அன்றாட வாழ்வில் இரக்கம், நேர்மை, பணிவு மற்றும் தாராள மனப்பான்மை ஆகியவற்றின் இலட்சியங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் போது, சீக்கிய மதத்தின் இன்றியமையாத செய்தி, ஆன்மீக பக்தி மற்றும் கடவுளை எப்போதும் வணங்குவதாகும். சீக்கிய மதத்தின் மூன்று முக்கிய கோட்பாடுகள் தியானம் மற்றும் கடவுளை நினைவு கூர்தல், நேர்மையான வாழ்க்கைக்காக உழைப்பது மற்றும் மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வது.

ஆத்மா சாந்தியடைய இந்த ஆன்மீகப் பயணம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிக்கு வாழ்த்துக்கள். மொழிபெயர்ப்பானது அசல் நிலைக்கு நெருக்கமாக இருக்க முடியாது, குறிப்பாக முழு குரு கிரந்த சாஹிப் கவிதையில் இருக்கும் போது மற்றும் உருவகங்களின் பயன்பாடு பணியை மிகவும் கடினமாக்குகிறது. தெய்வீக செய்தியில், இந்து மற்றும் முஸ்லீம் புராணக் கதைகள் பெரும்பாலும் பிரலஹத், ஹர்னாகாஷ், லக்ஷ்மி, பிரம்மா போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றன. தயவு செய்து அவற்றைப் படிக்காமல், அவற்றின் அடிப்படைச் செய்தியைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். கடவுள் ஒருவரே, அவருடன் ஐக்கியம் கொள்வது மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் என்பதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

உங்கள் மொழியில் தெய்வீகச் செய்தியைப் பெறுவதற்காக, பல தன்னார்வத் தொண்டர்களால் இந்தப் பணி பல ஆண்டுகளாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. உங்களிடம் ஏதேனும் கேள்விகள் இருந்தால், தயவுசெய்து walnut@gmail.com க்கு மின்னஞ்சல் அனுப்பவும், இந்தப் பயணத்தில் உங்களுடன் சேர நாங்கள் விரும்புகிறோம்.